HLAS NÁRODA

"Vy representujete ve svobodném světě vlast. Vlast potřebuje lásku a pomoc. Buďte svorni! Jen svorným Bůh požehnává."
JOSEF KARDINÁL BERAN
arcibiskup pražský.

(VOICE OF THE NATION)

TEL.: (312) 762-2044

Udržení českého vědomí, řeči a novin v Americe žádá osobní oběti a nadšené spolupráce každého z nás.

Second Class Postage Paid at Chicago, Ill.

Return Postage guaranteed Chicago, Ill. 60623 | **Roč. (Vol.) II. — Číslo 38.** | **Sobota (Saturday) 17. září (September) 1977** | Cena 25 centů

ENGLISH SECTION INSIDE

K SVÁTKU SV. LUDMILY, 16. ZÁŘÍ: Vlevo je fotografie vnitřku románské baziliky sv. Jiří na Hradčanech v Praze, kde je hrob sv. Ludmily, babičky sv. Václava a zároveň hrobka bl. Mlady, zakladatelky 1. ženského kláštera benediktinek v Čechách. — Vpravo je obrázek kostelíka sv. Klimenta na Levém Hradci, kde sídlil první historicky doložený přemyslovský kníže Bořivoj, manžel kněžny Ludmily.

CARTER, BREŽNĚV A TI OSTATNÍ

O Americe se v západní Evropě mluví většinou kriticky. Mladí, levicově zaměření, a dokonce i lidé bez výrazného politického přesvědčení mluví o Vietnamu, o bídě černých Američanů, o tlustých imperialistech s cigárem a přepychovým "fárem," o dravých monopolech, amerikanizaci kultury a života vůbec. Tento názor si z velké části Amerika zapřičiňuje sama vlastní otevřenou sebekritičností. Reportáže z vietnamského bojiště, z černých ghet, skandály kolem Watergate a CIA — to všechno servírují američtí publicisté dnes a denně na stříbrném podnosu.

Západní Evropa ostatně nezůstává v novinářském sebemrskání nijak pozadu. V tisku se to hemží intimními aférami, pomluvami politiků, reportážemi o demonstracích, protestních manifestacích, statistikami o zdražování, nezaměstnanosti a inflaci. Všechna tato kritika je zřejmě nerozlučně spjata s pojmem západní demokracie, jež při tom ani zdaleka není tak prohnilá a špatná, jak se sama vykresluje. Čtenář — spotřebitel je si toho ostatně velice dobře vědom, navykl si nadávat na všechno a na všechny a přitom se z hloubi duše raduje z blahobytu, jenž ho obklopuje.

Složitosti západního světa může pochopit jen ten, kdo v něm žije. Lidem v ČSR se zdejší poměry jeví úplně jinak — zásluhou komentátorů Rudého Práva a přidružených orgánů. Těm dnes stačí zredigovat a příslušně zkrátit vhodný příspěvek západoněmeckého Sternu, Spieglu nebo kteréhokoliv jiného deníku či týdeníku a na závěr pak dodat, že občané na Západě žijí v policejním teroru, ve strachu z odposlouchávání, z pronásledování, ze ztráty místa a z nezaměstnanosti. Proti těmto obrázkům hrůzy a utrpení kapitalistického mrchoviště stačí pak náležitě zdůraznit světlé stránky socialismu, kde se nikdo nemusí bát o to nejcennější — právo na práci. Zákony zaručují osobní svobody, ceny jsou stabilní a všichni jsou spokojeni. To dokumentuje nejlépe zpravidla rozhovor se zasloužilým členem vynikajícího pracovního kolektivu, jenž se obvykle s radostí zaváže k dalšímu překročení pracovního plánu.

V socialistickém zřízení vše plánovitě směřuje k lepším zítřkům. Hospodářské nebo jiné problémy jsou neznámým pojmem. **Tento oficielní obraz východní Evropy s většími či menšími výhradami začala v šedesátých letech akceptovat řada západních státníků,** ne v poslední řadě NSR, Francie a USA. Brandtova východní politika a Kissingerovy cesty do Moskvy se všeobecně považovaly za velký pokrok na cestě k zmírňování napětí a k všeobecnému smíření. Za uznávání a hospodářskou podporu se Západu dostalo výjezdního povolení pro tisíce sovětských Židů a polských Němců, jakož i určité otevřenosti pod bdělou stranickou kontrolou. Otevřené protiamerické štvaní se z titulků stranických tiskovin přestěhovalo na vnitřní stránky, jež se někdy dokonce spokojovaly s všeobecnou kritikou světového imperialismu. Sovětská propaganda zašla ve své náklonnosti k americkému vedení tak daleko, že velkomyslně přehlédla aféru kolem Watergate co by vynikající ideologickou zbraň a nijak zvlášť ji nekomentovala — snad v předtuše toho, že po nevyhnutelných personálních změnách by mohlo dojít i ke změně tónu obecně stranné blahovůle.

Při vleklé aféře "Watergate" se pak zřejmě připojil k důvodům zdrženlivosti komunistických písálků i fakt, že by tím dělali ve skutečnosti propagandu americké demokracii, která si dovede poradit v klidu s chybujícím presidentem, zatímco v komunistických zemích se vůdcové strany kritizovat nesmějí, dokud tak nenařídí Moskva.

Soudruzi v Kremlu ale ani v nejčernějších dnech nemohli předpokládati, že americký president by si mohl dělat nárok na privilegium, jež si sami zvykli považovat za vlastní; právo kritizovat protikladný společenský řád a jeho představitele. Na Carterově kritice je pak znepokojivější to, že přichází jako bezprostřední odpověď na statečné hlasy, jež z hlubin komunistického ráje volají po dodržování lidských práv. Právě ted' je takového "vměšování" na nejvyšší úrovni Sovětům daleko méně žádoucí, než kdykoli jindy, pročež stranické tiskové orgány spěchají s vyjádřením silného znepokojení nad perspektivami zmírňování napětí.

(Dokončení na str. 14)

DEN ČESKÝCH KATOLÍKŮ V CHICAGU

POD ZÁŠTITOU DISTRIKTNÍHO SVAZU Č. K. V NEDĚLI, 18. ZÁŘÍ 1977 VE WOZNIAKOVĚ ZAHRADĚ, 2530 JIŽ. BLUE ISLAND AVE.

Spoluúčinkují: **Česká katolická jednota; Dvory katolických lesníků a lesnic; Jednota Katolický dělník; Katolický Skaut; Klub Domov; Pěvecký sbor Lyra; Moravská kulturní společnost; Katolické kluby, spolky a naše bývalé české osady.**

Výborná domácí kuchyně otevřena od 12. hod.; PROGRAM začne ve 2:30 hod. odpol. Hlavní projev: Prof. dr. František Svejkovský z Chicagské university. — Zábavní část: Moravská kult. spol. a Klub Domov, Šatlava — Stánky — Výhry. Od 5 hod. odpol. začne vyhrávat k tanci i poslechu známá kapela F. Zákrocký. — Vstupné: $1.

Sloupek informací

O ZPRÁVÁCH DOBRÝCH (Z FRANCIE) A NEHEZKÝCH (KOLEM TAIWANU) A TÉŽ O TOM, KOMU TAKÉ PATŘÍ AMERIKA

Politickým vývojem ve Francii jsme se ve Sloupku zabývali dost často, protože je barometrem pro budoucnost demokratické části Evropy, nejdůležitějšího spojence USA. Před pěti lety se v Paříži dohodli komunisté, socialisté a levicoví radikálové na společném programu "Lidové fronty", která v následujícím údobí otřesu světového hospodářství, vyvolaném olejovou krizí — viditelně získávala na půdě. Naposledy to ukázaly výsledky voleb do městských a obecních rad v březnu tohoto roku (H.N. 2. dubna). Řekli jsme si však již tehdy, že "není důvodu vidět jenom černě". Právě tyto volby totiž ukázaly, že na pověstech o rozporech mezi komunisty a socialisty je hodně pravdy: "jednotné" kandidátky "Lidové fronty" se prosadily jenom částečně a volební čísla ukázala, že umírnění socialisté získávali hlasy na úkor komunistů — kteří, jak víme, druhé housle hrát neumějí. Představitelé komunistické strany Francie se rozhodli přejít do útoku a zradikalizovali tedy své požadavky na politický program levicové "Lidové fronty". Prý tak učinili — podle zpráv ze sovětské části Evropy — "na nátlak členské základny", která údajně "naléhá na co nejpodrobnější a nejjasnější vytvoření společného programu levice"; sázku, že ve skutečnosti za tím je Moskva, bych asi neprohrál . . .

□

K NESHODÁM V "LIDOVÉ FRONTĚ"

Jsou trojího druhu, jak vyšlo najevo z informací o tříměsíčním jednání takzvané "skupiny patnácti" (pěti komunistů, pěti socialistů a pěti levicových radikálů), která koncem července uzavřela svoji práci na novém politickém programu francouzské levice. Na konci září se mají sejít vůdcové zmíněných stran a rozhodnout s konečnou platností, s jakými požadavky půjde jejich souručenství do parlamentních voleb v březnu 1978. Mohou se však dohodnout?

V sociální oblasti — napsal jeden východoevropský zpravodaj z Paříže — "se komunisté snaží prosadit maximum sociálních vymožeností pro pracující", to znamená co nejvyšší základní mzdy a platy, vysoké přídavky na děti atd. Takhle lidumilně se tváří komunisté vždycky než se dostanou k moci . . . Socialisté a levicoví radikálové se prý v průběhu programových jednání vyslovili proti, s tím, že by to "ekonomika neunesla". Podle všeho mají pravdu . . .

"Druhou velkou oblastí neshod", četl jsem, je "rozsah znárodňovacích opatření a způsob odškodnění akcionářům". Podle prvního programu "Lidové fronty" z roku 1972 měl být znárodněn bankovní a úvěrový systém "plus devět velkých monopolů" při "zásadě ochrany malých akcionářů". Francouzská komunistická strana nyní žádá znárodnění i ocelářského průmyslu, společností olejářského průmyslu a automobilky Peugot-Citroen a v některých případech vyvlastnění bez náhrady —jinak výměnu akcií za státní cenné papíry splatné v průběhu 20 let. V zásadě politiku, kterou známe ze všech států východní Evropy a z Kuby . . .

Pokud jde o vojenskou politiku, "pro socialisty zůstává Atlantický pakt prvním pilířem obrany", zatímco komunisté "požadují zrušení všech opatření, která byla přijata v posledním období (nynější demokratickou vládou, pozn. J.N.) a jež směřují k faktickému zpětnému začlenění Francie do vojenské organizace NATO". —

Jak je vidět, jde o rozpory zásadní povahy a velmi hluboké. Zdá se — jakkoli to někomu může znít protismyslně — že komunisté cílí svými radikálními požadavky k rozbití "Lidové fronty", ve které se nedostali do vedoucí role. Jejich postup nabízí tak také nový pohled na jejich přístup k tzv. eurokomunismu, jenž měl demokratizovat jejich hnutí. Při první zkoušce propadli. Je to jen fangličkа, kterou mávají, ústa plná medových slibů a za zády schován karabáč nejenom na "kapitalisty", ale jak víme z příkladů sovětských režimů, později a na konec i na vlastní lid.

Francouzští komunisté dali nahlédnout do svého ledví — to je proč jsem tuto zprávu nazval dobrou, protože francouzští voliči budou nyní asi víc než jen dvakrát měřit svoje hlasy. A i ostatní demokratický svět se lecčemu přiučil.

□

OTAZNÍKY KOLEM OSUDU TAIWANU

Bylo jich hodně od roku 1971, od vyhnání zástupce ostrovní republiky z Organizace Spojených národů a jeho nahrazení delegátem z Pekingu — a nyní se zdá být nepěkná odpověď skoro v dosahu.

"Americko-čínské rozhovory dělají pokrok", zněl jeden italský titulek v novinách z konce srpna. "Dvoříme se Rudým a asijští přátelé mají o nás pochybnosti", zněl jiný ze začátku tohoto měsíce. Zcela podobně jsme psali v H.N. z 25. září loňského roku . . .

Jestliže diplomatické hovory s Pekingem "pokročily", pak to znamená, že Washington pravděpodobně přistoupil na uznání Taiwanu jako jedné z čínských provincií, odvolá velvyslance z Taipei a pošle jiného do hlavního města komunistické Číny. "Taiwan se připravuje na 'oduznání' ", nadepsal svůj článek Paul Majendie z Reuterovy tiskové kanceláře. Obyvatelstvo ostrova prý "zradu" Spojených států očekávalo nejpozději od Nixonovy návštěvy u Mao Ce-tunga v roce 1972. — Známý kolumnista Patrick Buchanan srovnal (Chicago TRIBUNE, 21. srpna) situaci Taiwanu s československou v roce 1938: "Taiwan bude izolovanou a demoralizovanou zemí jako bylo Československo po Mnichově v osmatřicátém. A když přijde čas, spadne jako zralé jablko do rukou Pekingu." Jde prý o "výprodej 16 milionů lidí do rukou asijského komunismu". (Viz angl. část dnešního vyd. H.N. — pozn. red.)

Podle jiných komentátorů není situace vyhrocena až do takové míry. Pravda, skoro vesměs se shodují v tom, že diplomatický odchod z Taiwanu Spojeným státům na dobré pověsti "přítele" nepřidá, a že čínští komunisté po podání krajíce chleba budou mít pak celý bochník dalších požadavků, aby nutili k ústupkům a ukázali zemím Asie, jak lze "imperialisty" (— protože těmi pro ně zůstaneme! —) pokořovat.

Na druhé straně však — tlumočím tu posudky údajných znalců situace — Taiwan na tom ani nadále nebude špatně. V hospodářských úspěších byl v loňském roce z asijských zemí hned druhý za Japonskem, s ročním příjmem na hlavu obyvatelstva $809.00. Půldruhého milionu Číňanů, kteří se sem uchýlili po porážce Kuomintanu komunisty v roce 1949, pomohlo vybudovat z původně jen agrární země vysoce průmyslový, prosperující stát, který je s to udržovat ve zbrani na 600.000 mužů příkladné morálky. Dodává se v komentářích, že Peking nemůže a ani nechce Taiwan obsadit, protože prý si ostrov "chce udržet jako hospodářské centrum", z jehož ekonomických úspěchů má údajně již dnes prospěch přes různé firmy v Hong Kongu — jiné čínské území, spravované zatím Angličany. A Británie a Japonsko a Austrálie a například Španělsko, které již dříve "oduznaly" Taiwan, nadále s ním čile obchoduji — proč by to nebylo možné i pro americké firmy?

Citované argumenty se mi zdají být politickým přištipkařením, zaplátováním špatného svědomí. Příště si na podobné téma pohovoříme asi v případě Jižní Koreje . . .

□

KOMU TAKÉ PATŘÍ SPOJENÉ STÁTY

Abychom se nepletli jenom do politiky, jejíž náměty někdy nepříjemně zavánějí, tak si na závěr řekněme něco o investicích. Co to je, to každý z nás ví, nebot' skoro den-co-den sám také investuje, vkládá peníze do opravy domku, na nákup mrakodrapu, do studií dětí, na výdaje manželky atd. Teprve po prvním milionu to obyčejně přestávají být investice ztrátové, ale takový je život . . .

Ted' však vážněji: Většina z nás si myslí, že jenom Spojené státy se vydávají z peněz, aby někde na světě něco vydělaly vlastnímu hospodářství — ale také pomohly zaměstnat statisíce lidí kdesi v nějakých koutech světa. Časy se mění. Amerika dnes například stále ještě investuje v Evropě dvojnásobek toho, co evropské státy u nás, ale informace, které tu mám po ruce říkají, že "trend se mění". Státní Department obchodu odhadl zahraniční investice ve Spojených státech v letech 1973—1975 na $10 bilionů a toho času již stouply na $27 bilionů, které dávají "job" přemnohým Američanům.

Zahraniční, vlastně jen evropské investice v USA začaly již v 19. století, kdy franky, marky a poundy pomáhaly budovat naši železniční síť, silnice a přístavy. A dnes?

Že "Volkswagen" je německý kapitál, to je každému již z jména firmy jasné. Víte však, že televizory "Quasar" se vyrábějí v továrnách, které financovali Japonci? Že Shell Oil Company je hlavně britsko-holandským majetkem? — "Gimbels and Saks Fifth Avenue" patří Britům, "Bantam Books" je vlastně italská firma, "Tasters Choice", "Nestlé" a "Libby's" jsou švýcarským majetkem, tužky "Bic" francouzským. Podniky "Norelco" a "Magnavox" umožnily holandské peníze a gramofonové desky "Capitol" i "French's Mustard" umožnila britská investice.

A můžeme pokračovat. Výrobu populárních cigaret "Kool" a "Viceroy" umožňují anglické poundy-libry, za léky "Librium" a "Valium" jsou švýcarské peníze, "Foster Grant" brýle mají v pozadí západoněmecké investice. Za zmrzlinou "Good Humor" je "britsko-holandský hospodářský gigant "Unilever" atd., atd.

Takže, jak vidíte, Amerika opravdu nepatří jenom nám. A to vlastně je také dobrá zpráva. Dokud se peníze "točí" v kruhu přátel, jsou zisky na všech zúčastněných stranách. Kéž by se i politika držela stejných zásad.

J. Netík

HLAS NÁRODA

(VOICE OF THE NATION)

Týdeník, věnovaný zájmům amerických Čechů, čs. exilu a potřebám našich drahých doma

BOHU, CÍRKVI, NÁRODU

VYDÁVÁ:

"VELEHRAD", českoamerické kulturní středisko, CZECH-AMERICAN HERITAGE CENTER, INC. 2657-59 S. LAWNDALE AVE., Chicago, Ill. 60623

Telefon: 762-2044

ŘÍDÍ: Dp. VOJTĚCH VÍT, O.S.B. s redakčním kruhem

ROČNÍ PŘEDPLATNÉ: v USA $15.00

Redakce si vyhrazuje právo zaslané články a dopisy zkrátit aniž by tím byl změněn jejich původní obsah. Pokud jsou články podepsané autorem, nemusí se redakce s jejich obsahem ztotožňovat. — Zaslané rukopisy se nevracejí.

Second Class Postage Paid at Chicago, Illinois

September 17, 1977 — Vol. II, No. 38.

REAL ESTATE

KUPUJETE DŮM?
PRODÁVÁTE DŮM?
Obraťte se s důvěrou na
JOE ZACHARDA
"TWIN CITY"
Realtors and Builders
7010 W. CERMAK RD.
BERWYN, ILL. 60402
MLS 788-8500

PŘI KOUPI A PRODEJI MAJETKU
VÁM NEJLÉPE POMŮŽE A PORADÍ
MARUŠKA ŠMELHAUSOVÁ
u FIRMY PAV-HANSON REALTY, INC
6608 WEST CERMAK ROAD, BERWYN
SPOLEHLIVÁ SLUŽBA A
MNOHOLETÁ ZKUŠENOST
TÉŽ služby PŘEKLADATELSKÉ
u soudu, doklady, formuláře
(Zejména Americké Občanství)
VOLEJTE: 795-7100

POZVÁNÍ NA NÁRODNÍ DEN ČESKÝCH KATOLÍKŮ

Milí krajané a přátelé,
zveme vás, vaše rodiny a známé co nejúpřímněji na tradiční Národní den českých katolíků, který pořádá Distriktní svaz českých katolíků, jehož Klub Domov je členem.

Národní den českých katolíků se koná v neděli 18. září ve Wozniakově zahradní restauraci 2530 So. Blue Island, Chicago. Nejezdíte-li autem, doveze vás k Wozniakům Blue Island autobus, číslo 60, ze kterého vystoupíte u Western Ave.

Program začne ve 2:30 odpoledne. Hlavním řečníkem je celé naší krajanské veřejnosti dobře známý, oblíbený profesor Chicagské university, prof. František Svejkovský. Modlitbu přednese Otec Vojtěch Vít, O.S.B., kaplan českých bohoslužeb od sv. Prokopa v Chicagu. Obřadníkem dne je Karel Chrobák. Vstupné je $1.00.

V zábavním programu vystoupí mládež a drobotina Moravské kulturní společnosti, která v našich krásných původních krojích zatančí při hudbě národních písniček tance a tanečky, které jsou u krajanské veřejnosti ve velké oblibě. Klub Domov předvede zábavní pásmo "Po staromu — pod májí." K předvedení tohoto pásma jsme se rozhodli z dvojího důvodu. Zmíněné pásmo bylo totiž již předvedeno na našich květnových "Majales" a opravdu se líbilo a proto jsme chtěli dát možnost i těm, kteří tehdy nemohli přijít, aby je i oni shlédli, a potom: v mnohých místech na Moravě stavěli a tančili pod májí teprve při hodech, a tak, i když jsme toto veselí oslavili v květnu, chceme na ně vzpomenout také ještě v čase podzimním.

V zahradě Wozniakovy restaurace bude mít Klub Domov stánek s výborným domácím pečivem a svou dnes již dobře známou "Šatlavu", kde se každý rád zastaví jak na nějaký ten "pokutový" koňak, tak na ten podklad do žaludku jako je chléb s uzeným, se salámem anebo obložené chlebíčky. Při harmonice Ludvy Rafaje si pospolu zazpíváme v přátelském kruhu naše nezapomenutelné písničky. Ve štěstěně, do které o zakoupení lístků vás ted' již předem laskavě prosíme, můžete zkusit svoje štěstí.

Za Klub Domov srdečně zve celou naši krajanskou veřejnost

Otec Vojtěch, O.S.B., kaplan českých bohoslužeb
Ferda Kussel, předseda
Fr. Uhlířová, tajemnice

*

V neděli po Národním dnu českých katolíků, tedy 25. září v 10:30 dopoledne bude v kostele sv. Prokopa v Chicagu sloužena česká mše sv. ku poctě patrona české země sv. Václava, jehož svátek připadá na 28. září. Tradice sloužení svatováclavské mše v některé z našich bývalých českých farností je dosud v Chicagu a jeho okolí udržována zásluhou Distriktního svazu českých katolíků, za což my, kteří chodíme na tyto bohoslužby vyprošovat ochranu naší staré vlasti za mořem i naší nové milé vlasti americké, jsme upřímně vděčni.

Laskavě o této svatováclavské mši svaté řekněte svým přátelům a známým a přived'te je do kostela sv. Prokopa, abychom se společně s nimi pomodlili k patronu země české a prosili jej o ochranu zpěvem starého kostelního chorálu, který zněl děkovně v dobách míru a byl vždy povzbuzením v časech zlých.

St. Procopius Ladie's Social Club

pořádá i letos — i když ve skrovných rozměrech "Lurdskou pout' " v malé kapličce Panny Marie Lurdské v přilehlé zahrádce u kostela sv. Prokopa.

Bude to v neděli 25. září 1977, kdy přijde k sv. Prokopu řada bývalých farníků ze svatoprokopské osady u příležitosti "Svatováclavské mše", kterou sponsoruje Distriktní chicagský svaz českých katolíků. Tato svatováclavská mše sv. bude v 10:30 hod. dopoledne v rámci pravidelných českých nedělních bohoslužeb, které zde už přes patnáct let slouží český kaplan od sv. Prokopa, důstojný Otec Vojtěch Vít, O.S.B., šéfredaktor Hlasu Národa.

A protože v naší svatoprokopské osadě — dnes už zcela mexické — žije dosud ještě několik českých a slovenských lidí, kteří by se rádi zase jednou sešli se svými starými známými, a protože na tu "Svatováclavskou mši sv. přijde v neděli 25. září mnoho bývalých svatoprokopských osadníků, kteří se v bývalé České Plzni narodili, byli u sv. Prokopa pokřtěni, biřmováni a často i oddáni, a tak se přijdou podívat na místa, kde prožili své mládí, konáme tu naši skromnou pout' v Lurdské kapličce ve stejný den. Ve 12 hod. v poledne tam budeme mít v kapličce mši sv., kterou bude sloužit dp. farář Karel Kolek, O.S.B., a po mši sv. bude na zahrádce a ve farní jídelně podáváno občerstvení za lidové ceny. Káva a koláčky nebudou také chybět.

Proto vás, staré naše osadníky a známé upřímně zveme, abyste mezi námi u sv. Prokopa při Lurdské pouti prožili několik hřejivých chvil při společném vzpomínání a vyprosili si u Matičky Boží zdraví a ochranu do dalších let života.

Těšíme se na vás na všechny a pěkně vás pozdravujeme.

Betty Kaňka

Pojed'te s námi na Holy Hill do Wisconsinu!

Mili přátelé,

jako každoročně pořádá Klub Domov poutní autobusový zájezd k Matce Boží na sv. Kopeček (Holy Hill) do Wisconsinu, na který vás, vaše přátelé a známé, co nejsrdečněji zveme.

Pojed'te s námi zvláště v letošním památném roce kanonisace Svatého Jana Nepomuka Neumanna poděkovat Královně sv. Růžence za všechna dobrodiní, prokázaná v tomto roce i za tu velikou milost, že bl. Jan Nepomuk Neumann byl prohlášen za svatého, čímž bylo rozšířeno české nebe o jednoho přímluvce.

Toto pozvání k setkání na naší tradiční národní pouti na sv. Kopečku ve Wisconsinu posíláme též všem našim věřícím krajanům z Chicaga a jeho okolí, jakož i těm v Milwaukee, Kenosha, Cudahy a Racine, kteří mají svá auta a mohou přijet tedy za námi a připojit se k našemu autobusovému zájezdu přímo na Holy Hill.

Na Holy Hill jedeme první neděli v říjnu — tedy 2. října. Cena cestovného pohodlným Keeshin busem je pro dospělé $10.00, děti od 10 do 11 let $7.00, děti do 10 let $5.00.

Odjezd:

1. zastávka: Kostel Bl. Anežky české, Central Pk. Ave. a 27. ulice v Chicagu v 6:30 A.M.

2. zastávka: First National Bank of Cicero, Austin Blvd. a Čermákova tř. v Ciceru v 7:00 A.M.

Z Holy Hill vyjedeme zpět k Chicagu v 5:30 P.M.

Závazné přihlášky s poloviční zálohou cestovného přijímá:

1. Redakce Hlasu Národa od 9 hod. ráno do 6 hod. večer. Telefon: 762-2044.

2. Fr. Uhlířová po 6 hod. večer. Telefon: 484-2106.

"Money Orders" a šeky laskavě vystavte na Klub Domov.

Při přihlášení nezapomeňte udat zastávku, na které budete nastupovat a s kým, je-li to možné, chcete v autobuse sedět pohromadě. Pro ulehčení naší práce přihlaste se laskavě včas. Děkujeme vám za ochotnou spolupráci a těšíme se s vámi na shledanou.

Za KLUB DOMOV
Otec Vojtěch Vít, O.S.B.
kaplan českých bohoslužeb

Pozvánka

Místní skupina Společnosti pro vědy a umění — SVU v Chicagu, Ill., pořádá s ohledem na zvýšený zájem o Dálný východ **v pátek 23. září 1977 v 7:00 hod. večer v "Crystal Room" restaurace "Stará Praha" (2. patro), 5923 W. Cermak Rd., Cicero, Ill. přednášku COMMUNIST CHINA: A POLITICAL ANALYSIS.**

Přednášku přednese anglicky místopředseda skupiny SVU v Chicagu BEDŘICH ŠALANSKÝ—KENT, prof. Northern Illinois University v DeKalb, Ill., a doplní ji předvedením dokumentárního filmu vysoké úrovně "The People of People's China", laskavě zapůjčeným oddělením politických věd N.I.U.

Večeře (optional dinner) bude podávána **přesně v 7:00 hod.**, začátek přednášky je v 8:15. Podrobnosti, týkající se večeře, ráda sdělí tajemnice B. Riedlová. (Tel.: 652-5650.)

Ti, kdo nehodlají v restauraci večeřet, nechť přijdou přímo na přednáškový pořad v 8:15 hod.

Těšíme se na vaši účast a prosíme, abyste pozvali své přátele.

Božena Riedlová, tajemnice,
2723 So. Austin Blvd.
Cicero, Ill. 60650
Prof. Frant. Schwarzenberg,
předseda

Pozvánka

Odbočka Čs. národní rady americké "Západní předměstí"
koná členskou schůzi
ve středu večer 21. září 1977 v 7:30 hod. — v budově Mid America Federal, 5900 W. Cermak Rd., Cicero, Ill.

Program:

1. Projednání úředních záležitostí odbočky;
2. Zpráva o činnosti Čs. národní rady — ses. V. Vrázová;
3. O své cestě po Novém Zélandu a Austrálii bude hovořit p. Leo Marek — a promítne krásné barevné diapositivy.

Těšíme se na Vás i na Vaše hosty.

Marie Langová, tajemnice
Vlasta Vrázová
předsedkyně

Zápis do katolické české sobotní doplňovací školy v Ciceru

Milí rodiče a děti,

sobotní česká katolická doplňovací škola "Kardinála Berana", jejíž vyučování se koná ve farní škole Panny Marie Svatohorské, 2414 So. 61st Ave, Cicero, začíná v sobotu 24. září 1977 ve 12:00 hodin v poledne.

Děti můžete předem přihlásit telefonicky u paní Uhlířové po 6. hod. večer na číslo: 484—2106, jinak během dne můžete zavolat do redakce H.N. číslo telefonu 762—2044. Děti vám též zapíšeme první vyučovací den, t. j. v sobotu 24. září.

Škola začíná vždy ve 12 hod. v poledne a končí ve 3:30 odpoledne. Sváteční volno, vánoční prázdniny a pod. budou dětem předem oznámeny.

Zápisné je $5.00 za školní rok pro rodinu. Větší děti potřebují sešit, papírové desky (folders) a pero; menší děti papírové desky, (folders) na texty, které pro ně rozmnožujeme, kreslící papír, tužku, pastelky (pastelové barvičky). Budou-li potřebovat další školní pomůcky, bude jim to během roku oznámeno.

Ve škole, pokud na to časově stačíme,snažíme se děti vyučovat kromě češtiny, zpěvu, dějepisu a zeměpisu naší staré vlasti za mořem rovněž náboženství. Bud'te tak laskaví a upozorněte na tuto možnost zvláště rodiče dětí, které přišly do USA po roce 1968 a které za tamější komunistické nadvlády viděly a slyšely o náboženství jen to špatné.

Laskavě nám též oznamte, zda si přejete, abychom připravili vaše děti k prvnímu svatému přijímání a biřmování, na které je ochoten přijet náš uvědomělý český biskup Jan L. Mořkovský z Galveston—Houston. Bud'te tak hodní a upozorněte na tuto možnost též své známé. Děkujeme za vaši spolupráci.

Vyprošujeme vám i dětem do nastávajícího školního roku hojnost zdraví, Boží ochrany a radosti z poctivého, cílevědomého snažení.

Otec Vojtěch Vít, O. S. B.

HLEDÁ SE —

JOHN MAREK, rodák z obce Veřovice pod Frenštátem. Jeho poslední známé bydliště bylo v Kanadě (snad: 243 Butter Str., Woodstock, Ont.). Chce s ním vejít nutně ve spojení v důležité záležitosti jeho přítel z Kalifornie. — Kdo byste o hledaném krajanu věděl, řekněte mu laskavě, aby se dopisem přihlásil v redakci H.N. Anebo: Kdo jste se s ním sešli, a víte, kam se odstěhoval, napište nám laskavě sami. Ze srdce vám za tuto službu děkuje redakce

Chcete číst krásný román jedním dechem?

OBJEDNEJTE:

"VLASTNÍM PŘIČINĚNÍM KE ŠTĚSTÍ"

Tři sešity, $2.75 & poštovné.

Box 3483 "C"
Hamilton, Ont., Canada

ČESKOSLOVENSKA

boty pro muže
široké (EEE)
též krásné papuče, pantofle, pracovní obuv

MACH SHOE DEPT.
3720 WEST 26TH STREET
CHICAGO, ILL. 60623

PRONAJMU —

1 zařízený pokoj na spaní pro pána v Chicagu. — 2831 So. Millard Ave. (Návštěva kdykoli během dne.)

HLEDÁME

ZÁMEČNÍKY,
STROJNÍ ZÁMEČNÍKY,
ZKUŠENÉ SVÁŘEČE,
SOUSTRUŽNÍKY,
FRÉZAŘE
a třeba i začátečníky v obrábění kovů;
pozorně snažívé rádi zaučíme.
Denní směna — Dobrý plat
Jižní strana Chicaga.
Volejte: 737-8000
Žádejte mluvit s "John".

LOUIS J. WÜST:

Život svatého biskupa Jana Neumanna

(Pokračování z min. čísla)

Filipova manželka byla známá pro svou rozumnou, upřímnou a příkladnou zbožnost. Denně chodila na mši sv., provázená obyčejně jedním z dítek, které k tomu pobízela dokonce i odměnou nějaké pochoutky nebo krejcarem (drobným penízem té doby). Často ji bylo vidět v pátek, v den Kristovy smrti, s modlitební knížkou nebo růžencem v ruce u dveří svého domova, jak rozdávala mouku a chleba s přívětivým slovem chudobným. Přísně zachovávala církevní postní dny, přidávajíc k tomu dobrovolně i jiné posty proti námitkám manžela, kterému se zdálo, že přepíná své síly. Ranní a večerní společné modlitby byly u Neumannů v denním pořádku domova, a modlitby před jídlem ustáleným zvykem. Anežka a její manžel měli své dítky tak ukázněné, že stačil pouhý pohled k nápravě chyb. Přísné užívání metly jako v jiných rodinách nebylo u Neumannů zapotřebí kromě jednou. Při první lži, které se Jeník dopustil. Byla to též poslední, protože důtky tatínka Neumanna učinily na Jeníka tak vážný dojem, že nebyl nikdy smazán s jeho paměti. Toho dne pochopil, jak vážná věc je nemluvit pravdu. Mnoho let později, když už byl biskupem, vyprávěl o prospěšném účinku toho napomenutí a tak za to zůstal otci povděčen. Často provázel matku na denní mši svatou a přitom nebyl žádný "svatoušek".

Vzdělání mladého Jana

Když mu bylo sedm let, začal své vzdělání v prachatické veřejné škole. Po celých šest let se učil čtení, psaní a počítání, náboženství, biblickému dějepisu, těžkým pravidlům německé mluvnice, slohovým cvičením, diktátům, kreslení, přírodopisu a ručním pracím. Brzy na sebe upozornil své učitele a spolužáky svými neobyčejnými schopnostmi a vytrvalou pilností. Ve škole, která byla známá v celém kraji pro svou výbornost, byl Jan vždy mezi prvními. Žíznil totiž po vědomosti a po příkladu svého otce miloval knihy. Matka jej dokonce žertovně nazývala k'vůli tomu "můj malý knihožrout."

Jeník se modlíval často svatý růženec a zval své druhy, aby se s ním také modlili. Rád vyhledával k modlitbě osamocené místo v kostele a brzy se naučil a rád říkával střelné modlitby, zvláště verše modlitby "Duše Kristova", připisované sv. Ignáci z Loyoly.

Jeník vykonal svou první sv. zpověď, když mu bylo šest let. Tři léta na to přijal první sv. přijímání. V osmi letech přijal sv. biřmování, o tři léta dříve než bývalo tehdy pro děti zvy-

(Pokračování na str. 5)

DOBA "BĚHEM ROKU"

25. NEDĚLE "BĚHEM ROKU"

VSTUPNÍ MODLITBA: Bože, všechna ustanovení posvátného zákona — jsi shrnul do přikázání lásky k tobě a bližnímu. — Dej, abychom je zachovávali, — a zasloužili si tak vejít do věčného života. Skrze tvého Syna Ježíše Krista, našeho Pána a Boha, který s tebou v jednotě Ducha svatého žije a kraluje po všechny věky věků.

1. ČTENÍ Z KNIHY PROROKA ÁMOSA
(Am 8, 4-7)

Slyšte to vy, kteří šlapete po nuzném, utlačujete chudáky země! Říkáte: "Kdypak už bude po slavnosti novoluní, abychom mohli prodávat obilí, kdypak již bude po sobotě, abychom mohli otevřít sýpky, zmenšovat míru, zvyšovat cenu, užívat podvodných váh, chudáka kupovat za peníze, nuzáka za pár opánků — i nejhorší obilí prodáme."

Při chloubě Jakubově přísahal Hospodin: "Na věky nezapomenu na žádný jejich skutek!"

2. ČTENÍ Z PRVNÍHO LISTU SVATÉHO APOŠTOLA PAVLA TIMOTEJOVI
(1 Tim 2, 1-8)

První věc, ke které vybízím, je toto: ať se konají modlitby prosebné, přímluvné i děkovné za všecky lidi, za krále a všechny ty, kdo zaujímají odpovědné postavení, abychom mohli vést život pokojný a klidný, v samé zbožnosti a počestnosti. Tak se to líbí Bohu, našemu spasiteli, a tak to rád vidí. On chce, aby se všichni lidé zachránili a došli k poznání pravdy.

Je totiž jenom jediný Bůh, stejně tak jen jediný prostředník mezi Bohem a lidmi; člověk Kristus Ježíš, který vydal sám sebe jako výkupné za všechny. To je svědectví ve svůj čas; a já jsem byl pro to ustanoven za hlasatele a apoštola — to mluvím čistou pravdu — za učitele pohanů ve víře a v pravdě.

Přeji si tedy toto: všude se muži mají modlit tak, že budou moci zvedat čisté ruce a že nebudou pod vlivem hněvu a hádání.

SLOVA SVATÉHO EVANGELIA PODLE LUKÁŠE
(Lk 16, 10-13)

Ježíš řekl svým učedníkům: "Kdo je věrný v maličkosti, je věrný také ve velkém. Jestliže jste tedy nebyli věrní v nespravedlivém mamonu, kdo vám svěří to pravé bohatství? Jestliže jste nebyli věrní v cizím, kdo vám dá, co je vaše?

Žádný sluha nemůže sloužit dvěma pánům. Buď jednoho bude zanedbávat, a druhého milovat, nebo k jednomu se přidá, a druhým pohrdne.

Nemůžete sloužit Bohu i mamonu."

Z loňské oslavy sv. Václava našich krajanů v Záp. Německu.

NSR. — Oslava sv. Václava v *Gutmadingen*, kde má svůj dům sdružení Opus Bonum. Celebranty Otce *Bernáčka* a *Kubovce* provázeli k oltáři naši krajané, nejen z okolí Freiburku a Stuttgartu, ale až z Curychu, Paříže. Staroslovanský Otčenáš zazpíval Otec Koval z Říma. Svatováclavské setkání skončilo družnou společnou večeří a národními písněmi. ★ Z dalších oslav našeho Knížete zasluhuje zmínky klášterní mše svatá v benediktinském opatství v *Rohru* a pak mše svatá ve *Würzburku*, organizovaná sdružením Ackermanngemeinde. Obě tyto mše svaté sloužil opat Anastáz Opasek.

Fulton J. Sheen, Ph.D.,D.D.
POKOJ V DUŠI

(Pokračování z min. čísla)

Tvrdí-li pak psychiatři, že duševní poruchy, zaviněné hříchem, lze léčit právě tak jako jiné duševní a nervové nemoci bez ohledu na duchovní pomoc, zvětšují tím jen komplexy, rozháranost a frustrace pacientova života. Nestačí jen hřích *analyzovat*, abychom probudili vědomí viny, ale léčit jej. Když zubní lékař zjistí, že příčinou zubního kazu je pojídání sladkostí, neznamená to, že se tím automaticky zub uzdraví. Dub se neposílí, budeme-li hrabat kolem jeho kořenů, abychom dokázali, že vyrostl ze shnilého žaludu. Odhalovat motivy hříchu a pátrat v minulosti nemocného – to ještě není léčení. Hřích není jen v rozumu nebo v instinktech; hřích je ve vůli. Proto jej nelze potřít podobně jako jiné komplexy, tím že se vytáhne do vědomí. Duševní choroby mohou vznikat z potlačených komplexů, ale na hřích se musíme dívat jako na akt vůle, který zasahuje celou osobnost. Pouhé intelektuální pochopení neodstraní ještě následky hříchu a nevrátí nemocnému zdraví.

Přiznáme-li se k svým hříchům, jistě to nepovede ke komplexu viny nebo i chorobnosti. Což se u dítěte vyvine »komplex nevědomosti«, protože chodí do školy? Nebo u nemocného »komplex nemoci«, protože chodí k lékaři? Žák se přece nesoustřeďuje na svou nevědomost, ale na znalosti učitelovy, a nemocní ne tak na svou nemoc, jako na lékařovu schopnost léčit. Podobně hříšník, přizná-li si své hříchy takové, jaké jsou, nebude se zabývat svou vinou, ale uteče se ke spasitelné moci božského lékaře. *Neexistuje zkušenost*, která by podepřela tvrzení některých moderních psychiatrů, že vědomí viny vede k chorobnosti. Obvinit někoho ze snahy o únik, protože prosí Boha o odpuštění, by bylo totéž, jako by se ze snahy o únik obviňoval člověk, jemuž hoří dům, a který proto volá požárníky. Je-li v tom něco chorobného, uzná-li hříšník odpovědně, že porušil svůj vztah k božské Lásce, pak se takový člověk těší robustnímu zdraví ve srovnání se skutečnou, těžkou chorobou, kterou jsou postiženi nemocní, kteří si svou nemoc nechtějí přiznat. Je projevem nejrafinovanější pýchy a nejhanebnější snahy o únik, odmítne-li člověk prozkoumat sám sebe ze strachu, aby ve svém nitru neobjevil hřích.

Opilec si někdy uvědomí dosah své nestřídmosti při otřesném pohledu na zničený domov a na ženu, která ho milovala; podobně pochopí hříšník svou vinu, uvědomí-li si, co způsobil božskému Spasiteli. Proto byl kříž vždy středem v obraze křesťanství. Kříž dá vyniknout tomu, co je v nás nejhoršího, protože názorně ukazuje, co dovede hřích způsobit dobrotě a lásce. Dá vyniknout tomu, co je v nás nejlepšího, protože názorně ukazuje, co umí láska učinit pro hřích – totiž odpustit a dát zadostiučinění v okamžiku, kdy hřích dosahuje největší krutosti. Kristův kříž pro nás dělá něco, co sami pro sebe učinit nemůžeme. Všude jinde na světě jsme pozorovateli; při pohledu na kříž však přecházíme z úlohy pozorovatelů k přímé účasti. Jestliže si někdo myslí, že vyznání hříchu je projevem snahy o únik, ať si jednou zkusí kleknout pod kříž. Neunikne pocitu, že se ho to velice týká. Při jediném pohledu na Krista Ukřižovaného se provalí hříš z hlubin hříchu a hřích se obnaží v celé své ohavnosti. Jediný záblesk Světla světa prořízne temnotu zplozenou hříchem a vpálí do duše pravdu o našem vztahu k Bohu. Ti, kdo odmítli jít na Kalvárii, jsou ti, kdo nepláčou pro své hříchy. Jakmile tam jednou duše došla, nemůže už nikdy tvrdit, že hřích nic neznamená.

Pokud spočívá pocit hříchu v odcizení Bohu a v zármutku nad bolestí způsobenou někomu, koho milujeme, jestliže bolest z výčitek svědomí je symptomem toho, že jsme zamítli pozvání lásky, pak nesmíme klást hlavní důraz na samotnou vinu, ale na cestu, jak ji odstranit a jak dojít pokoje. K poznání, že bylo lásce ublíženo, je třeba lásky. Božská Láska vždy toto poznání odměňuje svým odpuštěním, a jakmile nám jednou bylo odpuštěno, obnoví se vztah k Bohu, a to daleko důvěrnější, než byl kdy předtím. Jak pravil Spasitel, je mezi nebeskými anděly víc radosti nad jedním hříšníkem činícím pokání než nad devadesáti devíti, kteří pokání nepotřebují.

Chápeme-li lásku správně, nelitujeme svých hříchů proto, aby nám Bůh odpustil, ale proto, že musíme toto odpuštění přijímat. Bůh nám své odpuštění nabízí ještě dříve, než o ně požádáme. Ale teprve naše lítost nám umožňuje toto odpuštění přijmout. Otec nečekal se svým

odpuštěním, až když uviděl marnotratného syna přicházet k domu. Odpustil mu už dávno, na samém začátku příběhu. Ale jeho odpuštění se nemohlo nijak projevit, dokud syn nezačal litovat, že svůj vztah k otci porušil, a dokud se nesnažil všechno odčinit. Můžeme uvést přirovnání k hudbě, která je všude kolem nás, kterou však neslyšíme, dokud nemáme rozhlasový přijímač naladěn na správnou stanici. Právě tak lze vždy dosáhnout odpuštění, kterého se však naší duši dostane jen tenkrát, pokud lituje svých hříchů a pokud má pevné přesvědčení, že se napraví. Nacházíme jen to, co hledáme: příroda má pro nás mnohá tajemství, ale nevydá nám je, pokud nebudeme trpěliví a nepoddáme se jejím zákonům. Přijímat můžeme jen tenkrát, budeme-li pokorní. Hřích nemůže být odpuštěn, pokud neprosíme plni touhy o jiný vztah k Bohu, než jaký je hříchem způsobený odstup, poznamenaný strachem. Být hříšníkem je bolestné, ve vědomí této skutečnosti je však naše naděje.

Slušní lidé nedojdou pokoje, pokud se na sebe nepodivají v pravém světle. Až vymění své pyšné, ďábelské přesvědčení, že se nikdy nedopustili ničeho špatného, za naději božského slitování, pak teprve dosáhnou rovnováhy, pokoje a štěstí. V jakém protikladu je pýcha lidí, popírajících vlastní vinu ve snaze vyhnout se sebekritice, a pokora Stvořitele, jenž stvořil svět, který mu nepřidal slávy, a člověka, který si ho troufá kritizovat.

Nehodní, hříšní lidé jsou schopni obrácení. Jsou si vědomi své nedokonalosti a cítí prázdnotu ve svém nitru. Tato prázdnota se může někomu zdát nesmyslná, vakuum, podobné strži, ale spíš bychom ji mohli přirovnat k prázdnému hnízdu, které může být zaplněno. Hladovějí a žízní po něčem, co není v nich samých. Vědomí hříchu v nich neplodí zoufalství z osamělosti, ale plodné zoufalství, protože mohou očekávat shůry láskyplnou pomoc.

Náš Spasitel měl nehodné lidi obzvlášť rád. Vyprávěl o nich mnoho příběhů. Jeho nepřátelé mu mezi jiným vyčítali, že jídal s lidmi špatné pověsti a s hříšníky. Jeden z největších apoštolů přišel k Pánu skrze nenávist. Marnotratnému synovi byla dána přednost před ctnostným bratrem; syn, který se vzbouřil a pak litoval, byl vyvýšen nad druhého syna, který sliboval věrnost a potom neposlechl. Ztracenou ovci si vzal Dobrý Pastýř na ramena a devadesát devět ostatních zanechal na poli. Ztracený a znovu nalezený peníz byl příležitostí k oslavě – ale žádná společnost se nesešla, aby oslavila těch zbývajících devět. Spasitel vyhnal z chrámu kupce a prodavače a pak si posadil na klín malé dítě a řekl mu, že vejde do království nebeského před učenými universitními profesory. Umývá nohy učedníkům, kteří si hledají přední místa u stolu, přátelsky se baví s ženami, které celý národ nenávidí, a zasahuje na ochranu cizoložné ženy, aby nebyla ukamenována rukama těch, jimž se na cizoložství dosud nepřišlo. Jeho vtělení bylo oznámeno Panně; jeho vzkříšení však bylo oznámeno obrácené hříšnici.

Pán dával přednost lidem se špatnou pověstí před slušnými lidmi, a tak je docela možné, že bychom se při pohledu do nebes dost pohoršili. Asi bychom říkali: » Jak se tam *tahle* ženská mohla dostat? « » Co tam *ten* člověk dělá, vždyť si dobře pamatuji, když ... « V nebi bychom nalezli mnohé, u nichž bychom se toho nebyli nadáli. Asi bychom byli velmi překvapeni. Ale největším překvapením bude, nalezneme-li tam jednou sebe.

Lidé špatní však mohou dosáhnout štěstí i na tomto břehu. Umožňuje jim to jejich pokora. Mnozí, kteří dosáhli plnosti Kristovy, odpověděli na otázku, proč vstoupili do církve: » Vstoupil jsem do církve proto, abych se zbavil svých hříchů. « Je to postoj těžko pochopitelný pro někoho, kdo si své hříchy nechce přiznat, kdo zapírá, že by byl hříšníkem. Slušní lidé to těžko pochopí, protože si neuvědomují, že ti, kdo se dostanou do kontaktu s naším Pánem, zažijí dva ohromující zážitky: otřesný pocit studu a skvělý pocit osvobození.

Ani jeden člověk popírající svou vinu není šťastný, ale není také jediného člověka, který by byl nešťastný, když svou vinu přiznal, bylo mu odpuštěno a který žije v milosti Boží. Pocit mravní méněcennosti ještě žádnou duši nezarmoutil, ale mnoho duší pocítilo zármutek a frustraci vinou své sebelásky. Čím více si uvědomujeme svou ubohost, tím víc důvěřujeme v dobrotu a milosrdenství Boží. Bůh by neprojevil své milosrdenství, kdyby nebylo bídy. Bůh by byl stále nekonečným dobrem, i kdyby nebyl stvořil svět, ale nebýt špatných lidí, nebyl by nám nikdy mohl projevit své sladké milosrdenství.

(Pokračování příště)

VĚRA PROCHÁZKOVÁ:

PŘIJTE K NÁM HYJTU!

POTŘEKOVCKYJ PONOCNYJ

V Potřekově hu Prajzů čekáli jerenkrat did'átko, a hdopaví, karak se stálo, nešlo to, jak by slušelo ha patřilo, nebulo iný pomoci, museli zavolat klenckýho dochtora. Milyj dochtor tera ve všom pořádku přijel ha jen rodičku vopatřil, vrátil se k Hadamom do hospody, poudá svýmu kočímu, Kubovi, poudá: "Zapřáhni, Kube, ha vrajce zpátky, do Klenčí. Já tary zvostanu přes noc, ha ráno přidu sám pěšky domů." Ha šel po svým.

Kuba, vodjaktěživa poslušnyj jako hodiny, se nezpříkal, teplo, peřiny ha mjilá postel jako dy se mu před vočma rozsvítí, štrachal holt se v tý chvíli k Hadamom do šenku, zaplatil houtratu, že tera pojede demů.

Habyste vedeli, bul tám s koňma ha s kočárem — ha dopa ví, kerým božím dopuštěním, zrovna v tu chvíli, co von dopíval za stolem půlitr, támtury čábřil potřekovckyj ponocnyj, vod mhly ha zimy promáčenyj, no prokřehlyj haž na kost. Přišel bedle Hadamů, vodtroubjil jerenáct, kouká nahoru — delů, vidí kočár, poudá si: "Ahá — klenckyj dochtor! Hu Prajzů se bourají kamna!" Vobchází, mjilyj ponocnyj, kočár vokolo — dokola, bere za vůj, šlajfuje brzdu ha pod třechu kouká ha zdá se mu celá ta rachota takuvá pohodlná, jako festunk huzavřená; čim dýlejc ji prohlíží, tim pevnějc do svýho srce hukládá, haž nemůže vydržít, koženou deku vodhrnuje ha pod třechu zalijzá, na vytapicírovaný sedátko se huvelebuje, troubu po boku, ha lebedí si jako Pán Bůh v sedmým ráji. "Enom minoutku," pomyslí si, "enom chvilku, co svý kostě zahřeju ha drobíček se prospím. Ve dvanáct buru jako ryjba!" A husnul, jako dy ho do vody hodí.

Kuba, kočí vod klenckýho dochtora, v tý chvíli dopil, zaplatil, vyved a zapřáh koně, skočil na pok, vobrátil ha vyjel z Potřekova do Klenčí. Na zlý hani v nyjmenčím nepomyslil, enom na samý dobrý, vobzvláště na hrnec dobrýho kafe, kerý mu žena, haž přijede demů, huvaří. —

Hale za Potřekovem, jen zahnoul na drnovou cestu, z něčehož nic, jako dy mu něco začne za zádama vízdat, jako dy se ňákyj průvan tlačí někury ven ha nemůže se protáhnout, vob chvíli jako dy něco chrupne, čim dál, tim častějš a hlasitějš, něco za nim hekalo, chrochtalo, chrapotilo, pod třechou jako dy se někdo škrtí, naříká ha takuvý divný zvuky vydává, haž Kubovi, jak bul srdnatyj, stály šecky fousy ha šecky vlasy jako žíně na kartáči.

Zatříhal hušima, popohnal koně, hale nevobrátil se. "Esli mně to neskočí na krk, než minu 'lavka', zachráním se," pomyslil si ha začel praskat do koní, hnal je, cesta — necesta ha čim divočejš hujížděl, tim víc to za nim houkalo ha sípělo, pod třechou jako dy pjilou polena přeřezává ha vo suky zatrhává, jako dy na strouhadle strouhá ha nůž na pásku vobtahuje, haž Kuba, zpocenyj jako myš, veděl: "Vezu Lucifáše nebo kerýho hancikrista, huž je se mnou amen!" Ha do Klenčí, bedle svýho domova, dorazil napůl mrtvyj, krví by se na hom nedořezal. Žena vypřáhla ha a mužem se v sedničce zabarikádovali, nos by nebuli za živýho Boha vystrčili.

Toceví, potřekovckyj ponocnyj spal v kočáře, jak nyjlepčí humíl, ha dost ho to mrzelo, dy po takuvým extra kolíbání a houpání bulo z něčeho nic po lekraci ha von se mušel probudit. Že by bul v Klenčí, mu hani v nyjmenším nenapádlo.

Hale ty prachmilione: jen vorevřel voči, první si zpomíl, že ešte nevodtroubjil dvanáct, tak jak tak bul z tý dřímoty protrhnutyj, nepočítal, esli je brzy hanebo pozdě, čerstva nasadil roh ha zpod třechy spustil — hút, hút, hút, šech dvanáct, jednu za druhou.

Toceví, tary v Klenčí z něčehož nic takuvá novota, něhdo tary vodtrubuje a s hodinama nepočítá — hdo bul po ruce ha ímo postel, vzel nohy na ramena ha běžíl se kouknout, co se to dije. První ze všech klenckyj ponocnyj; jen nakouk do kočáru, veděl, kolik uhodilo. "Ty jeren schoři!" poudá, "copa si to tary dovoluješ, zalízt nášemu panu dochtorovi do kočáru ha vokázat se v Klenčí, dyž patříš do Potřekova? Klid' se vocad', ty jeren zmrazku, ha esli chceš dělat podruhý hu nás ponocnýho, vopatři si jaksepatří píštělku na pískání, ha ne habys nám tu houkal na roh z uherckýho vola jako vo posledním soudě — ty roulo!"

A hnal ho s nevímjakou hambou támvocad', šel lidom na vječný časy pro smích ha vám šem, kerý to čtete, pro pobavení. Copa von si to moh dovolit: Klenčí bulo tenkrat městys ha Potřekov enom vobyčejncká vesnice.

ŽIVOT SVATÉHO BISKUPA JANA NEUMANNA

(Pokračování ze str. 4)

kem. Tehdy už byl pravidelným ministrantem.

Jeník dlouho nevěděl, čím by rád byl, ale otcovu živnost převzít nechtěl a toužil po vyšším vzdělání. Jeho matka tajně toužila a modlila se, aby se stal knězem. Zdá se, že jeho mysl se stala přístupnou k vyšším věcem, ačkoliv myšlenka státi se knězem v něm nebyla vědomě zakořeněna a byla mu i vzdálena. K rozhodnutí, mít za cíl života kněžství, měl tehdy v té době ještě daleko.

Jeníkova podobizna, kterou uveřejnil Hlas Národa na první stránce letošního 30. dubna (roč. 2. č. 18), jej představuje drobného, ale silného s pevně odhodlaným výrazem v obličeji, s příjemným pohledem, s širokým a vysokým čelem, s velkýma pronikavýma očima nad krátkým a rovným nosem, s milými ústy a rty vesele vyhrnutými. Jeník měl velký strach Boha zarmoutit, byl jemného ducha, vytrvalé píle a pevné vůle neodklonit se od své povinnosti. Ačkoliv byl tichý, nebyl nijak mrzutý. Vzdorovitost a domýšlivost snad ani neměly příležitost se v jeho povaze "zabydlit".

V Janově době chlapci mistrů řemeslníků nebyli vedeni k vyššímu vzdělání po skončení začáteční školy, i když se jevili zvlášť nadanými. Bývalo výjimkou, že byli posláni na studie. Většinou šli i nadaní synkové na řemeslo. Pro desítiletého Jeníka to byl šťastný den, když mu rodiče řekli, že jsou ochotni mu dovoliti na učitelovo a farářovo doporučení pokračovat v jeho vzdělání na klasickém gymnasiu. Odebral se proto do Českých Budějovic, kde bylo při semináři gymnasium a na němž studovali ti, kteří chtěli jít buď na kněze nebo na profesora či nějakého doktora.

Na podzim roku 1823 Jeník tedy nastoupil studium na vyšší škole, když se představil před zkoušejícím učitelem budějovického ústavu a prošel zkoušky s vyznamenáním. Na svátek všech svatých roku 1823 odešel definitivně do Českých Budějovic spolu s několika jinými chlapci. Bylo to patnáct mil od jeho rodného domova, což na tehdejší dobu bylo daleko. Poprvé v životě zakusil městský život. České Budějovice byly víc než třikrát tak veliké jako jeho rodné Prachatice, jejich obyvatelé si byli vědomi svého "měšťactví" a důležitosti svého města pro celé jižní Čechy. Víc než 7.000 obyvatel se honosilo Budějovicemi jako svým domovem. Bylo to hlavní město celého kraje. Poněvadž leží na soutoku řeky Vltavy a Malše, dlouho se uvažovalo o vybudování nějakého spojení s Dunajem. Nakonec byly Budějovice spojeny s Linzem první koňskou železnicí (1. 8. 1832) a tehdy se staly Budějovice brzy i průmyslovým střediskem jižních Čech.

(Pokračování příště)

DOPISY našich čtenářů

SAN ANTONIO, FLA:

F. b. J. K.

Opět jsme měli milou, vítanou návštěvu krajanů ze San Petersburgu. Jsou to již lidé na odpočinku a již nás několikrát navštívili, aby potěšili naši maminku Terezičku a Františka. Pani přivezla ty pravé české buchty, které sama upekla; největší radost z nich měl Frantík. Přivezli s sebou gramofonové desky a též i malý gramofon a celé odpoledne nám přehrávali ty staré české písničky; z toho jsem zase největší radost měl já. Se zavřenýma očima jsem poslouchal ty Kmochovy pochody, písně, opěvující naši vlast, mou rodnou Moravu, písně Karla Hašlera, a v duchu jsem byl v té nezapomenutelné krásné rodné zemi. V duchu jsem šel po starých zámeckých schodech na pražské Hradčany a kráčel rovinou ke Kolínu. Ano, milí čtenáři, přiznám se vám. Když mě mlátili do krve komunističtí pochopové, na slzy nebylo času, když mně nacističtí gestapáci vráželi hřebíky pod nehty, řval jsem bolestí, ale neplakal, ale když jsem poslouchal ty jednoduché písně, opěvující mou krásnou vlast, tu se mi oči zarosily. Naše maminka povídá: "Tatínku, co se s tebou děje, že pláčeš?" Inu, na to se ani drahému člověku neodpovídá. Ti dva staří lidé si poplakali se mnou. Pláč je někdy nejlepším lékem. Když se v nás utišil, do pozdního večera jsme si vyprávěli o místech, kde jsme prožili naše mladá léta, v radosti a spokojenosti, kde ve stínu křížů odpočívají naši drazí, se kterými se jednou setkáme v nebeské slávě.

Milí čtenáři, na počest naší české písničky jsem si dovolil napsat skromnou říkanku, která jistě potěší ty, kteří také své mládí prožili v našem nezapomenutelném Československu, ať v Čechách, na Moravě či na Slovensku či v Podkarpatské Rusi. Ty naše české písničky měl každý z nás rád. Českou píseň si nikdy nedejme .vzít. Čest a chvála těm, jejichž zásluhou se česká a slovenská píseň ozývá i zde v Americe.

Vážená redakce, milí čtenáři, končím svoje zpomínání na krásný den ve společnosti krajanů, kteří svou návštěvou nás tolik potěšili, že jsme tak trochu zapomněli na naše starosti. Prosím o modlitby za staré a nemocné, všechny vás pozdravují, Bůh vám všem žehnej!

* * *

Tu českou píseň si nedáme nikdy, nikdy vzít.
Tu českou píseň,
již v tichu noci sladce tobě pěla tvá matička, když u kolébky bděla,
a z které vanul vroucí něžný cit,
si nedej nikdy, nikdy vzít.

Tu českou píseň,
jež z hloubi duše volá v nebe své "Tisíckráte pozdravujem Tebe" a s ohněm oddanosti sálavé,
zní v staré hymně "svatý Václave",
si nedej nikdy, nikdy, vzít.

Tu českou píseň,
jež chrabré naše pionýry,
za útrap sílívala do té míry,
že odolali všemu, stůj co stůj,
když zazpívali sobě "Kde domov můj,"
si nedej nikdy, nikdy vzít.

Tu českou píseň,
jež od dávných dob českou slávu předla,
a k slavným vítězstvím náš národ vedla,
a která na Sibiři ústy legionářů jásala,
když vlast doma nad svobodou plesala,
si nedej nikdy, nikdy vzít.

Tu českou píseň,
již roztouženě tisíckráte v háji,
dvě srdce láskou vzňatá pěla v háji,
a z níž pro nesmrtelnou "Prodanou"
byl čarovný vznět čerpán Smetanou, si nedej nikdy, nikdy vzít.

Tu českou píseň,
jež rozsmutnělým do zábavy družné jas přinese a starostí jich zbaví,
jak někdo vesele jen zavolá,
nuž zapějme si píseň do kola,
si nedej nikdy, nikdy vzít.

Tu českou píseň,
jež zaznívá i v tanci ladně,
a jarou náladu vždy vzbudí snadně,
zvlášť v melodiích s vůní rezedy,
již pějí tanečníci České besedy,
si nedej nikdy, nikdy vzít.

Tu českou píseň,
jež nám je stálou věrnou družkou,
ať štěstí teče proudem či jen stružkou,
v níž duši lidí cítíš po boku,
ať k pláči je ti, či do skoku,
si nedej nikdy, nikdy vzít.

Karel Pekárek

GLENDALE, CALIFORNIA:

Ctěná redakce, pracovníci a dopisovatelé a čitatelé:

Tato skutečná událost si vyžádala život starého myslivce jménem Vasila Nemeše a postřeleného divokého vepře, kterých bylo v úpatí karpatských hor velice mnoho.

V obci Balažovcích žil po první světové válce tento starý hajný Nemeš se svým synem Michalem. Starý Nemeš byl vdovec a mladý syn Michal dosud svobodný. Když se vrátil z první války, často zastupoval svého otce v pochůzce v lesích. Starý Nemeš sloužil bývalému hraběti Schönbornovi. Pisatel této události znal oba: starého i mladého hraběte.

Nyní k tragické události, která se stala v září 1922. Starý hajný Nemeš měl od hraběte Schönborna 5 akrů políčka, nedaleko karpatských hlubokých lesů, kde se synem nasázel kukuřici a brambory. Koncem léta a začátkem září musel dozrávající kukuřici hlídat. Divoké svině totiž s rodinami, hlavně v noci a časně ráno chodily na tuto pastvu. Jednoho rána hajný Nemeš vstal ještě za svítání a v přítmí šel s loveckou jednohlavňovou puškou a holí v ruce ke svému políčku. Když se přiblížil asi na 50 kroků ke svému kukuřičnému políčku, zaslechl známé chrochtání a pohybování se vršků klasů. A tak poznal, že divoká prasata řádí v jeho kukuřici.

Asi se nejdříve zastavil a chystal se podle lesnického způsobu kance zastrašiti. Když ale spatřil celou rodinu prasat, poněvadž věděl, že divocí kanci, jsou-li pohromadě, staví se na odpor a útočí, hajný Nemeš viděl, že se nachází ve špatné situaci. Litoval, že si nevzal karabinu místo brokovnice, v které měl dle údaje svého syna silný těžký náboj. Divoký kanec zaútočil a starý hajný Nemeš vystřelil. Divočák byl sice těžce zraněn, vrhl se však na hajného a zakousl se do jeho nohy. Hajný se asi bránil svou loveckou puškou, ale rozzuřené zvíře povalilo starého hajného, který ztratil vědomí.

Stará svině využila této smrtící tragedie a uprchla z kukuřičného políčka, aby zachránila sebe a svoje mlád'átka.

Když syn hajného viděl, že jeho otec se ani po dvou hodinách ještě nevracel, odebral se k políčku a tam poznal, co se událo. Našel svého otce ještě krvácejícího a asi 10 metrů od něho ležel mrtvý kanec abnormální velikosti. Přivolal pomoc a sám zůstal u mrtvého otce. Kvůlí kukuřici byl utracen život hajného Nemeše a divokého kance, který zaútočil na hajného, aby zachránil život mladých prasat a jejich matky. Tak zde došlo ke slovům ze Starého zákona: "Oko za oko" a "zub za zub".

Napřed se myslelo, že snad hajný Nemeš byl zastřelen pytlákem, ale vyšetřením místní četnické stanice se zjistilo, že vrahem hajného bylo rozzuřené divoké zvíře.

Hajný Nemeš byl na útraty hraběte Schönborna pohřben za účasti druhých hajných a tamního lidu. Jelikož zbytečně nikoho neudával, lidé ho měli rádi. Mladý Michal Nemeš byl za zásluhy svého otce hrabětem Schönbornem jmenován hajným s větším platem a na starém místě mu byla postavena nová myslivna. Zakrátko se oženil a patrně byl více opatrný než jeho starý otec.

Přiloženě zasílám "money order" a později pošlu dodatek.

Ten román o chudém starém mládenci se mi velice líbil.

S pozdravem váš čitatel

Josef F. Řehoř

BROOKFIELD, ILLINOIS:

Vážená redakce Hlasu Národa,

posílám vám předplatné na další rok a $5.00 jako dar na tisk. Noviny se mi velmi líbí a tak doufám, že je budu ještě moci hodně číst.

S přáním hojnosti zdraví a úspěchu v práci

Václav Strnad

* * *

Milý náš čtenáři,

zaplať Pán Bůh za zaslané předplatné a dar na tisk.

Jsme rádi, že jste s Hlasem Národa spokojen.

Václave, Vašku, Vašíčku, co kdybyste se sem na nás někdy přišel do Velehradu podívat a vzal si s sebou své tesařské nářadí? A naložte do káry i Mirka, který už také přislíbil, že přijde přiložit ruku k dílu, ale dosud sem asi netrefil!

Přání hojnosti zdraví opětujeme a zdravíme Vás srdečně

Redakce Hlasu Národa

U PANCNERA V BERWYNU

Strojek na dělání NOKŮ (halušek), $7.50, poštou $9.20.

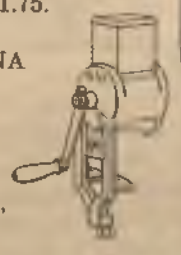

FORMY NA PEČENÍ, set: 2 na dorty, 1 vložka k pečení bábovky. $5.50, poštou $7.20.

KUCHAŘSKÉ KNIHY: od Jandáčkové a Rosické v češtině a angličtině, kus $1.50, poš. $1.75.

MYŶNEK NA HOUSKU, $7.95 poš. $9.80 Malý $4.75, poš. $6.30.

KUCHYŇSKÉ POTŘEBY všeho druhu — váhy, struhadla, mlýnky na kávu, vařečky, kvedlačky a jiné.

Křišťálové sklo a keramika z Československa, rekordy české a slovenské, byliny, čaje a koření, české knihy — žádejte seznamy.

Háj F.: **Školák Kája Mařík,** 3 knihy, ilustrované, $19.50, poš. $19.95.

Hašek J.: **Osudy dobrého vojáka Švejka,** 4 díly ve 3 knihách, $11.00, poš. $11.75.

Již na skladě: české, slovenské, anglické **vánoční karty** — i v jiných řečích.

TUZEX

Potravinové balíčky beze cla, nebo dárkové poukázky do Československa vyřizujeme nejrychlejší cestou spolehlivě a zaručeně. — Seznam zdarma.

Největší nákupní středisko československého zboží v Americe

*

Zákazníky v Illinois upozorňujeme, aby na každý $1.00 zaslali o 5¢ více na státní daň.

F. PANCNER,

Importér a zástupce Tuzexu

6514 W. Cermak Rd., Berwyn, Ill. 60402

telefon 484-3459

Při prodeji a koupi domu vám svědomitě a ochotně poradí

VIC TĚŠÍNSKÝ

Telefon: 749-4422

Jax Realty

6531 W. Cermak Rd., Berwyn

Investice — půjčky
Dlouhá léta zkušenost

COLUMBIA FEDERAL SAVINGS

9101-09 West Cermak Road ● North Riverside, Ill. 60546

A DIVISION OF

LINCOLN FEDERAL SAVINGS & LOAN ASSOCIATION OF BERWYN

Vklady pojištěny do $40,000.00 F.S.L.I.C.

Předměstský telefon 447-7500 Mildred R. Janda, president

Z ČINNOSTI RADY SVOBODNÉHO ČESKOSLOVENSKA

2051 Park Road, N.W., Washington, D.C. 20010

SMĚRNICE

"Směrnice", je název vyhlášky "o úpravě právních vztahů Československé socialistické republiky k občanům, kteří se zdržují v cizině bez povolení československých úřadů". Již výraz sám — směrnice — naznačuje, že jde o všeobecný návod jak postupovat při výkladu zákonů, rámec, uvnitř kterého lze konkrétní případy vykládat tak či onak. A zkušenost let komunistické vlády v Československu je známa. Někdy se tomu říká "socialistická legalita", jindy "třídní hlediska", či dokonce "nejpokrokovější a nejdemokratičtější" právní systém, založený na "zásadách marxismu-leninismu". At' tak či onak, lidská práva a svoboda jednotlivce, jak je formulují nejen Mezinárodní pakt o občanských a politických právech a Závěrečný akt helsinské konference, ale i československá komunistická ústava sama, jsou v administrativní i soudní praksi omezována či zcela ničena. Obsah a styl směrnic je jen další podvod jak mást veřejnost doma i za hranicemi.

"Směrnice" byly uveřejněny pod číslem 4 v Ústředním věstníku České socialistické republiky, Částka 2, dne 1. června 1977 (slovenský text je identický). Vládou byly schváleny již 16. března. S uveřejněním se čekalo na konferenci v Bělehradě, aby se mohlo ukazovat, co se pro lidská práva dělá v Praze a Bratislavě. Mají 17 článků.

Článek 1 praví, že "při úpravě vztahů k občanům, kteří se zdržují v cizině bez povolení československých úřadů, je třeba využít všech možností československého právního řádu, zejména

a) vydat cestovní doklad k návratu do Československa nebo
b) vydat souhlas k trvalému pobytu v cizině nebo
c) propustit ze státního svazku nebo
d) odejmout československé státní občanství."

Slovo "zejména" dává tedy možnost "využít" i dalších "možností československého právního řádu," a víme při policajtské mentalitě režimu co ty "možnosti" jsou.

Články 2 až 12 (čl. 2: Vydání cestovního dokladu k návratu; čl. 3—5: Povolení k trvalému pobytu v cizině; čl. 6—8: Propuštění ze státního občanství; čl. 9—12: Odnětí státního občanství) odpovídají myšlení totalitního policejního státu. Volba místa pobytu ve smyslu "směrnic" není právo občana, nýbrž vrchnostenské právo státu, udělovaného poddanému, když o to požádá a úřady "vyhovějí", jak se na př. praví v čl. 6, "nejsou-li důvody pro odnětí občanství ve smyslu těchto směrnic."

Které jsou důvody k odnětí občanství? Na to odpovídá čl. 9: Československé státní občanství bude odňato občanu, který se zdržuje bez povolení československých úřadů v cizině a vyvíjel nebo vyvíjí jakýmkoli způsobem činnost státu nepřátelskou nebo takovou, která porušuje zájem Československé socialistické republiky. Půjde o osoby, které zejména vystupují s nepřátelskými projevy v zahraničním tisku, rozhlase či televizi nebo na shromážděních organizací a institucí v cizině nebo se účastní nepřátelských akcí anebo jinak veřejně znevažují socialistické zřízení v Československé socialistické republice, její spojenecké svazky, snižují vážnost československých představitelů a československých státních a společenských institucí." Opět to slůvko "zejména". Ale již předcházející věta o "činnosti státu nepřátelské, vyvíjené jakýmkoli způsobem," umožňuje nejširší interpretaci. Není třeba říci, co vše se v policajtském režimu pokládá za "činnost státu nepřátelskou. Článek 11 pak praví, že těm, kterým bylo občanství odňato, "se nepovoluje vstup a pobyt na území Československé socialistické republiky". A čl. 12 vydírá a hrozí: "Československým občanům, kteří udržují styky s osobami (jimž bylo občanství odňato) se cesty do ciziny nepovolují." Tedy: občan, který se nedopustil trestného činu, má být potrestán za "trestný čin" jiného!

Články 13 až 17 obsahují "ustanovení závěrečná". Tato ustanovení však hrubě porušují lidská práva jak těch, kteří žijí v cizině, tak občanů doma. Těm, kteří "ani po 5 letech nedovoleného pobytu v cizině neprojeví zájem o uspořádání svých vztahů," se vstup "na území ČSSR nepovoluje", (čl. 13). "Rodinným příslušníkům československých občanů zdržujících se v cizině bez povolení . . . se cesty za těmito osobami nepovolují do doby kladného vyřízení žádosti . . ." (čl. 14). Tedy opět vydírání a trestání těch, kteří se ani v očích komunistické justice ničeho nedopustili. A vyhrožuje se dále: "Nezletilým občanům žijícím v Československu, jejichž rodiče zůstali v cizině bez povolení, nebylo nikdy odňato československé státní občanství, ale neupravili si jejich v cizině nezákonně dlící rodiče vztah k českoslov. státu . . . se cesty za rodiči povolují zcela vyjímečně . . ." (čl. 15). Tento článek také mluví o vystěhování nezletilých za rodiči, "jestliže je to v jejich zájmu," aniž je jasné, jak je jejich "zájem" definován a kým.

Tato "amnestie", jak jsou "směrnice" někdy nazývány, je podvod. Spoléhá se na neinformovanost veřejnosti jak doma tak i na Západě. Hrubě se zneužívají rodinná pouta odloučených k vydírání. Hlavním účelem není pomoc jednotlivcům, ale opatření materiálu, byt' sebe spornějšího, pro říjnovou konferenci v Bělehradě, která má posoudit, jak signatáři dodržují helsinskou dohodu. Směrnice neupravují vztah mezi svobodnými a plnoprávnými občany. Jsou založeny na právu vrchnosti rozhodovat o osudu svých poddaných. (RSČ)

□

ÚMLUVA MEZI ČESKOSLOVENSKEM A USA PLATÍ!

Znovu upozorňujeme na úmluvu mezi Československem a Spojenými státy z r. 1928, dosud platnou a oběma stranami uznávanou, podle které československý státní občan ztrácí čs. občanství automaticky nabytím občanství amerického a nemůže být trestán za "trestný čin opuštění republiky". — Opakujeme tuto informaci, protože se nám hlásí opětovně případy, že američtí občané československého původu si žádost na základě "směrnic" podávají, čímž se snižují k tomu, aby vyplňovali dotazník, který na 6 stránkách žádá informace, jež se používají pro zpravodajskou špionážní službu a proti československým občanům, žijícím v Československu.

□ (RSČ)

ŠPINÁŽNÍ DOTAZNÍK

Dotazník, který musí vyplnit ti, kdo by žádali "o úpravu právních vztahů" k ČSSR, má 6 stránek a obsahuje otázky jasně špionážní povahy. Uvádíme některé: 4: Kdy a za jakým účelem odešel žadatel do ciziny? (pište velmi podrobně). 5: Kde se žadatel zdržoval po odchodu z ČSSR? 6: Jaký je důvod k nynějšímu pobytu žadatele v cizině? (podrobně). 7: Název firmy nebo zaměstnavatele, postavení v zaměstnání, příjem. 8: Nejbližší příbuzní v cizině. 11: Poslední místo bydliště žadatele před odjezdem z ČSSR. 14: Nejbližší příbuzní v ČSSR. 15: Přihlásil se žadatel do čs. zahraniční armády nebo jiné armády? 17: Ve kterých národních spolcích v cizině je nebo byl a je činný? 18: Je registrován u čs. zastupitelských úřadů v . . . 19: Nebyl-li dosud registrován proč? — Dále se žádá "životopis (velmi podrobně)" na celou stránku: 1. Původ, zaměstnání a činnost před okupací. 2. Zaměstnání a činnost v době okupace. 3. Zaměstnání a činnost po osvobození. 4. Rodinný a osobní život. — Takto získané informace se zanášejí elektronicky ve zvláštní ústředně pro evidenci občanstva i lidí v zahraničí. Mohou být okamžitě a kdykoli použity k nejrůznějším účelům. (RSČ)

□

BRITSKÁ TELEVISE V ROZHOVORU S CHARTISTY

Britská nezávislá televise vysílala 5. září rozhovory s chartisty, které byly natočeny v Praze pomocí aparatury, která byla do Československa propašována. Jeden z chartistů, Julius Tomin řekl, že Charta žádá systém svobody a socialismu, jež by měly být založeny na speciální československé situaci. Elektrikář Jiří Palas uvedl, že ztratil své zaměstnání, protože podepsal Chartu, že chtěl umístit v novinách inserát, že přijme jakékoli místo a dodal, že podepsal Chartu. Noviny odepřeli inserát přijmout. Program obsahoval rovněž interviewy s dalšími chartisty, mezi nimi se Zdeňkem Urbánkem, známým překladatelem a Martou Kubišovou, která se proslavila svou "modlitbou", jíž zpívala po invasi. Od roku 1970 má Marta Kubišová zakázáno zpívat, avšak pro britský program svou "modlitbu" zazpívala. (RSČ)

□

ČESKÁ MLÁDEŽ PROTI POLICII

V sobotu 13. srpna se měl konat v Kdyni v západních Čechách koncert rock hudby. Protože byl odvolán, mládež, která na koncert přišla, počala protestovat a došlo k potyčkám s policií, která hrubým způsobem zakročila. Bylo užito obušků, slzotvorného plynu a psů! Část přítomných, kterých bylo na 1,200 se stáhla na nádraží, kde byl zapálen vagón osobního vlaku. Kolem sta mladých lidí bylo zraněno a dvě stě vyslýcháno, z nichž třináct bylo zatčeno, mezi nimi dělník Viktor Groh, který podepsal Chartu 77. Plzeňská Pravda líčila událost jako "zločinnou akci chuligánů", jež třeba potrestati. (RSČ)

□

AMNESTY INTERNATIONAL K NASTÁVAJÍCÍMU PROCESU S CHARTISTY

Organizace Amnesty International, která brání lidská práva kdekoli jsou porušována, poslala ostrý protest československému federálnímu ministrovi dr. Jaromíru Obzinovi proti rozhodnutí čs. úřadů nepřipustit, aby zástupce Amnesty, britský právník Bernard Simons se mohl účastnit soudního jednání jako pozorovatel. Jde o nastávající proces s Václavem Havlem, Jiřím Ledererem, Otou Ornestem, Vladimírem Laštůvkou a Alešem Máchačkem, kteří, mimo Ornesta, všichni podepsali Chartu 77. Amnesty International ve svém protestu uvedla, že obžalovaní jsou viněni z činů, které nejsou ničím jiným než požadavkem, aby Československo dodržovalo ustanovení o lidských právech, formulovaných v mezinárodních smlouvách, které čs. režim podepsal. Bylo vysloveno politování nad tím, že jednání nebude všem veřejně přístupné.

□ (RSČ)

BIENNALE 1977 V BENÁTKÁCH

V druhé polovici listopadu a první polovici prosince se bude v Benátkách odbývat další Biennale. Tohoto roku je jeho téma "disidentské hnutí v Sovětském svazu a východní Evropě". Budou předváděny filmy, které se v zemích, odkud pocházejí, nesmí promítat; bude výstava obrazů a jiného výtvarného umění, jež není oficiálním "socialistickým realismem", a návštěvníci budou mít možnost shlédnout výstavu knih a časopisů v národních řečích, vydávaných na Západě, jakož i neoficiální literaturu "samizdatu" či — jak se jí říká v Československu — ečice-petlice. Rovněž bude organizována řada diskusí a přednášek na různá témata, související s represí života, zejména kulturního v Rusku a východoevropských zemích. Debat se účastní jak zástupci zemí za železnou oponou, žijících na Západě, tak i význační představitelé kultury na Západě, včetně členů italské a španělské komunistické strany na levici a francouzských "nových filosofů" na nové pravici. Biennale již bylo prudce napadeno sovětským tiskem.

HODLÁTE SE STÁT PANEM DOMÁCÍM?
PRODÁVÁTE SVŮJ DŮM ČI LOT?

CHRISTIE'S REAL ESTATE

VÁM SVĚDOMITĚ POSLOUŽÍ.

26th STREET AREA — SOUTHWEST SUBURBAN
SALES — APPRAISALS — MORTGAGE

3617 W. 26th St., Chicago, Ill. 60623 Phone 277-7800

Kristina Moysiyakha — Alexandra Moysiyakha-Lala
Brokers

PRODÁM —

(pro nemoc) — urychleně a výhodně dva krásné majetky 5 minut od moře a nákupního střediska. 4 plex — 9letý. 1. apt. je 2 ložnice, 2 koupelny, kuchyň, jídelna 18×22. — 3 apt. 1. ložnice, koupelna, kuchyně, jídelna. Krásná zahrada (109×149); taxy: $590 ročně. Parking 8 aut. Cena: $82.000. Příjem $9240 ročně. Dobrá investice.

*

2. Dvojdomek — 2 ložnice, koupelna, kuchyně, jídelna na každé straně domu. Na majitelově straně navíc obývací pokoj (16×20); oplocená okrasná a ovocná zahrada (80×140). Taxy: $380 ročně. Cena dvojdomku: $64.000. Příjem $2920 ročně z jedné strany domu. Dobrá investice! Majitel je ochoten přijmout cenovou protinabídku, ale je třeba jednat rychle. Pište jen v případě opravdového zájmu. Za spravedlivých a slušných podmínek se dohodneme. Výtečná příležitost pro přičinlivou rodinu. Pište na adresu: Truchlik, N.E. 11 Ct., #2, North Miami Beach, Fla. 33161.

Kapské město. — Jihoafrický lékař dr. Christian Barnard, průkopník operace přenosu srdce, a jeho bratr Marius, rovněž lékař, se dohodli, že si vzájemně prokáží službu bezbolestného usmrcení v případě, že by trpěli nevyléčitelnou smrtelnou nemocí a hrozně se trápili. Vatikánský deník "L'Osservatore Romano" však nyní prohlásil jejich rozhodnutí za neslučitelné s křest'anskou morálkou, která — kromě zaslouženého odsouzení nenapravitelného zločince k smrti — nedovoluje v žádném případě násilné ukrácení lidského života, a tedy ani z důvodu ukrácení utrpení (euthanasie).

• • •

Salisbury. — Vláda Jana Smitha — jak jsme již psali — zamítla nový anglo-americký plán na předání vládní moci v Rhodésii černošské většině. Je pro ni nepřijatelný pro ustanovení o rozpuštění rhodéské bělošské armády a přenechání udržování pořádku v přechodné době mezinárodní armádě, jejíž hlavní složkou by byli rhodéští guerilové. A premiér Smith bude mít nyní těžší situaci, protože po vyhraných volbách mu nyní obě umírněné černošské rhodéské organizace, s nimiž chtěl vyjednávat, odmítly spolupráci a na něčí pokyn se vyslovily jen pro anglo-americký plán.

• • •

Washington. — President Carter a kanadský premiér Pierre Trudeau oznámili, že Kanada a Spojené státy společně postaví 4,700 mil dlouhý plynovod, který povede přes Kanadu a bude přepravovat zemní plyn z Prudhoe Bay na Aljašce až k Chicagu a do severní Kalifornie. (Viz H.N. č. 37 z 10. září 1977.) Stavba tohoto potrubí, která podle odhadů bude stát 10 až 14 bilionů dolarů, má začít v roce 1979 a skončit v roce 1982 či 1983. Asi 2,000 mil tohoto potrubí bude na území Aljašky a Spojených států a 2,700 mil na území Kanady. Stavbu provedou soukromé americké a kanadské firmy. Kanada bude rovněž moci užívat tohoto potrubí k přepravě svého zemního plynu ze severu na jih země.

• • •

New Delhi. — Stádo opic naskákalo na střechu jedné vesnické dívčí školy v severozápadní Indii. Střecha se pod tíhou zvířat zřítila, bylo přitom zabito 15 děvčat a stádo opic se ze strachu rozuteklo.

• • •

Chicago. — Vědci upozorňují na nebezpečí "desertifikace" naší zeměkoule. (Viz H.N. č. 37 z 18. 9. 77.) Podle odhadů totiž asi 14 milionů akrů úrodné půdy je každoročně na světě přeměněno v poušť, takže asi 43 procent souše je buď pouští, anebo aspoň polovyprahlou krajinou. Bude-li se poušť šířit stejným tempem jako v přítomnosti, za 25 let bude ztracena asi třetina dnešní orné půdy, ačkoliv se světová spotřeba potravin zdvojnásobí. Zprvu se myslelo, že pouště se rozšiřují kvůli změnám podnebí na naší zeměkouli; důkladným prostudováním tohoto zjevu na Blízkém východě a v Sahelské zóně se však zjistilo, že hlavní příčinou šíření pouště je nerozumná činnost samotného člověka. Vědci dnes uvádějí tyto hlavní příčiny desertifikace: přílišné vypásání pastvin dobytkem, takže se tam rostliny už neobnoví: přílišné kácení lesů, které pomáhají udržovat vláhu; nesprávná příprava orné půdy pro sázení a setí; plné vyčerpávání vzácných vodních zdrojů a zakládáním příliš velkých lidských sídlišť u vodních pramenů. Také kopání studní, k nimž se přichází napájet dobytek z širého okolí — (čímž se půda okolo studní udupá a stane neplodnou) — má svůj podíl na změně úrodné půdy v poušť. Zavodňování vodou, která obsahuje soli, jež postupně půdu znehodnocují, je dalším důvodem desertifikace země. Hlavní chybou člověka je, že chce vytěžit z půdy více, než půda je schopna dát. Desertifikace země byla nyní urychlena zavedením západní technologie a chovem dobytka ve velkém. Vědci doporučují pro omezení a zastavení této desertifikace země různá opatření: znovu zalesnit pozemky, zavést lepší zavodňovací metody, nepřetěžovat pastviny a vodní zdroje, nechávat málo zavlažené pozemky dočasně ležet ladem atd.

• • •

Washington. — Sociologové Federálního statistického úřadu studovali 18 milionů amerických dvojic, kde mužům je od 35 do 54 let. Dospěli mimo jiné také k závěru, že v USA největší stálost jeví ta manželství, kde muž i žena mají kolejní vzdělání, či společně pracují v rodinném podniku (farma—obchod), anebo kde roční příjem obou manželů se pohybuje kolem $20,000 nebo více. U těchto kategorií je nejméně rozluk a manželských rozvodů. Plných 85 procent manželských dvojic s kolejním vzděláním a 82.6 procenta dvojic s ročním příjmem $20.000 nebo více žije "trpělivě a vytrvale" ve svém prvním manželství. Tím je pouze potvrzena stará moudrost, která považuje majetkové zajištění, hospodárnost (ne lakotu!) — a výchovu charakteru za důležité předpoklady dobrého manželství; naopak, chybí-li tyto oba předpoklady úplně, i manželství z "velké lásky" se těžce udržuje pohromadě.

• • •

Columbus, Ohio. — V Columbus a okolí pět žen onemocnělo na tak zvanou "legionářskou nemoc", na kterou vloni v srpnu ve Filadelfii zemřelo 29 osob a dalších 151 onemocnělo. V Columbus nyní jedna onemocnělá žena už zemřela, stav dalších tří je vážný a jen jedna se uzdravila. Tato dosud málo známá nemoc má podobné symptomy jako vážný zápal plic.

• • •

Bonn. — V Turecku zemřelo v poslední době 34 dětí a asi 100 dospělých osob na choleru. Syrský ministr zdravotnictví přiznal, že od poloviny srpna v Syrii onemocnělo na tuto chorobu asi 2,000 lidí, z nichž jich zemřelo 68. Také byly hlášeny případy cholery z Jordánska, z Libanonu, ze západního pobřeží Jordánu a ze Saúdské Arábie. Cholera se přenáší pitnou vodou a potravinami; moderní rychlé dopravní prostředky ji mohou snadno a rychle přenést do kteréhokoliv kontinentu. Západoevropské země počítají s možností případů cholery, kterou mohou přinést osoby, vracející se letadlem ze zemí Blízkého východu. Na choleru

LETEM SVĚTEM

Miloši Frankovi z "Wagon Inn" zemřela v Československu matka

Až před redakční uzávěrkou se dovídáme, že v našem krajanském Chicagu známému "pravému českému hostinskému", p. Miloši Frankovi, jehož začouzená hospůdka na 31. ul. a Ridgeway zůstala zbytkům českého Chicaga věrná, zemřela v Československu v Litoměřickém kraji jeho drahá, ustaraná stará dobrá česká maminka.

Miloše Franka chytla letos na jaře touha matku v rodné vlasti navštívit. Z jejích dopisů vycítil, že se jí už stýská po věčnosti, a tak ji chtěl ještě jednou na světě obejmout a zadívat se jí do dobráckých očí.

Asi před čtrnácti dny se z Československa vrátil. Svou drahou mámu uviděl, a při tom cítil, že se s ní na zemi loučí naposled.

Vyslovujeme mu tímto naši účast na jeho zármutku křest'anským pozdravem "Potěš Vás Pán Bůh", ale zároveň víme, že ho Pán Bůh už potěšil tím, že mu dopřál se s živou maminkou obejmout, políbit a rozloučit.

Redakce

Členská schůze Klubu Domov

První poprázdninová členská schůze Klubu Domov se koná v úterý 20. září 1977 v 8 hodin večer v místnosti Lincoln Federal Savings and Loan Association na Čermákově třídě v Berwynu.

Těšíme se, že po prázdninovém odpočinku se v úterý večer v hojném počtu sejdeme.

Za Klub Domov
Ferdinand Küssel,
předseda;
Františka Uhlířová,
tajemnice

...stále usměvavá — její největší radostí byla radost naše a našich přátel...

Našim přátelům a známým v Chicagu, jinde v USA a v Kanadě, oznamujeme smutnou zprávu, že v neděli, dne 14. srpna 1977 usnula nám na ostrově Rarotonga věčným spánkem, klidně a bez bolesti

paní

ELIŠKA ŠETKOVÁ-ČERVENKOVÁ,

narozená ve Středoklukách u Prahy, v Československu

Zemřela selháním srdce, které bylo unavené dlouhým bojem se zákeřnou nemocí, ač už byla právě na ústupu.

Podle jejího přání byla pochována na tropickém ostrově Rarotonga, Cook Island, za zpěvu kostelního sboru, jehož členové — podle tradice zdejšího ostrova — pokryli její hrob překrásnými tropickými květy. Pastor George Porter pronesl slova útěchy. Díky jemu i jeho paní May a jejich nesčetným přátelům, za křest'anské přátelství, kterým zde zpříjemnili pobyt Elišce i mně. Zvláštní díky patří dr. M. Brychovi, který Elišce věnoval neobyčejnou péči do poslední chvíle jejího života.

Prosíme, vzpomeňte naší drahé Elišky s námi

JAN ŠETEK, manžel; JOHN ŠETEK, syn;
JOSEF ČERVENKA, bratr;
HELENKA HORÁKOVÁ, sestra;
ANTONÍN ŠETEK a JOSEF ŠETEK, švagrové

PROJEV SOUSTRASTI

MILÍ NAŠI RYSOVI,

ač velmi dobře víme, že pouhými slovy Váš nevýslovný bol a žal nezmírníme, přesto chceme, abyste věděli, že jsme v tyto kruté a nekonečné hodiny tupého čekání a hlubokého zármutku s Vámi, s celou Vaší rodinou.

Váš hodný, sportovně nadaný a nadějný syn

MIREK

byl tak trochu už i také náš. Byl naším dobrým přítelem, členem a kamarádem, naší chloubou a nadějí. Měli jsme skutečnou radost z jeho sportovních úspěchů v USA a těšili jsme se v něm rozpoznat za několik let našeho česko-amerického Pelého.

Boží prozřetelnost však usoudila jinak a nezbývá nám, než se před majestátem smrti pokorně poklonit.

V upřímné opravdovosti sdílíme s Vámi Vaši rodinnou bolest; je i bolestí naší. Přáli bychom si, aby Vám ji alespoň poněkud zmírnilo vědomí, že tu nejste dnes sami a že stojíme při Vás.

Přijměte laskavě naši hluboce procítěnou soustrast.

Všichni Vaši z chicagské Sparty

se onemocní bleskurychle; neexistují žádná předběžná varovná znamení jako horečka, bolesti hlavy či žaludku, ani člověk nemá jakýsi všeobecný pocit nevole. Zdánlivě zdravý člověk je v době několika hodin postižen hroznými průjmy, dávením, třesením údů, křečmi v lýtkách a jeho obličej silně zrudne. Obrovská ztráta vody z těla přivodí vážné poruchy krevního oběhu a nakonec rychlou smrt, nedostane-li se nemocnému rychlého lékařského ošetření. Lékařský zákrok musí být okamžitý; proti choleře se bojuje pomocí antibiotik a transfusemi vody. Úplně bezpečná předběžná ochrana proti choleře zatím dosud neexistuje; pouze dobrá hygiena poskytuje jakousi ochranu. Očkování je účinné pouze asi šest měsíců. (Cholera je původem asijská nemoc.)

• • •

Johannesburg. — Strategicky důležité a na diamanty bohaté území "Velrybí zátoky", velké asi 500 čtverečních mil, leží tak uprostřed při pobřeží Atlantického oceánu v Jihozápadní Africe. Od 1. září 1977 je opět spravováno přímo z Pretorie. Toto území bylo dříve součástí Jižní Afriky; teprve po roce 1920, kdy Společnost národů svěřila bývalou německou Jihozápadní Afriku Jižní Africe jako mandátové území, bylo území "Walvis Bay" spravováno z Windhuku. Až Jihozápadní Afrika obdrží pod jménem Namibie svou nezávislost, nebude k ní přináležet území Walvis Bay, nýbrž toto území bude součástí Jižní Afriky. Komunističtí teroristé SWAPO však požadují připojení tohoto území k Namibii, ke které přináleží zeměpisně, ale nikoliv historicky.

• • •

Addis Abeba. — Podle zprávy habešského rozhlasu nastane co nevidět nové údobí boje proti somálským povstalcům v krajině Ogaden. Změnu má přivést všeobecná habešská ofensiva. Habešská armáda, která je stále vyzbrojována Sověty a je třikrát silnější než somálská armáda, bude prý snadno schopna toto doposud vítězné povstání rozdrtit, protože Somálsko, které zásobuje povstalce, nedostává nyní ze Sovětského svazu žádné dodávky zbraní a musí se přeškolovat na americké zbraně, což jim zabere mnoho času. Somálští povstalci jsou však rychlým postupem skutečně znaveni, i když jim Egypt právě nabídl dodávky svých zbraní sovětské výroby. Keňa se však najednou rozhodla bojovat po boku habešské armády, bude-li toho prý potřebí. Nepatrná armáda Keně by asi sotva přivedla velké změny na frontě. Horší je, že Moskva posílá na pomoc Habeši vedle nových zbraní i své vojenské "poradce" a kubánské vojáky. Nebude tedy divu, bude-li somálská ofensiva zastavena.

• • •

New York. — Denní tisk přinesl zprávu o nově vyšlé knize "Peace With Horror"; Murder of a Gentle Land". Je to vypsání očitého svědectví o krvavé koupeli, kterou komunisté provedli v Kambodži od roku 1975, kdy dobyli jejího hlavního města Phnompenh. Její autoři Anthony Paul a John Barron, redaktoři publikace "Reader's Digest", interviewovali 300 uprchlíků z Kambodže a zaznamenali jejich výpovědi o tom, čeho byli svědky. Obyvatelstvo Phnompenhu bylo ihned po dobytí města komunisty rozesláno do různých odlehlých částí Kambodže, kam se všichni musili odebrat pěšky, at' toho byli schopni nebo ne. Pacienti, kteří byli krátce před pádem města operováni a nebyli schopni chůze, byli postříleni nebo utlučeni. Cesty byly všude posety mrtvolami starců, dětí i dospělých, kteří nebyli schopni snášet hrozné utrpení této cesty a zemřeli hladem, žízní, vyčerpáním a nemocemi. Podle konservativních odhadů při tomto násilném pochodu zahynulo při nejmenším 400,000 lidí. Ke konci války mnozí uprchlíci dospěli do Phnompenhu, takže toto město čítalo nakonec 3 až 3.5 milionu obyvatel. Odvetná opatření proti odpůrcům nového režimu ihned začala. Úředníci, učitelé, vojáci, policisté starého režimu byli hromadně popravováni i se svými rodinami. Zmrzačelí lidé, kteří nebyli schopni pracovat, byli pobíjeni. Jeden svědek viděl 40 useknutých hlav mladých žen, seřazených na poli jako hlávky zelí. 83 kambodžských pilotů, kteří se vrátili z ciziny, bylo slavnostně přivítáno jako "navrátilci" a cizím novinářům bylo dovoleno vzít si snímky jejich vřelého přijetí. Po odchodu novinářů však byli piloti ihned zavlečeni na vedlejší pole, kde byli ubodáni bajonety nebo utlučeni holemi. Skupina 8 až 10letých chlapců oběsila svého učitele, který byl prohlášen za "neschopného", protože nebyl komunistou. Kniha podává zprávu o mnohých podobných scénách hrůzy. Bývalý president Kambodže Lon Nol, žijící nyní v Honolulu, právě řekl, že podle zpráv, které mu přišly, komunisté v Kambodži už vyvraždili na 2.5 milionu lidí z celkového počtu 8 milionů, a ve vraždách se stále ještě pokračuje. Vydání této knihy je vhodnou připomínkou pravé povahy světového komunismu. Pouze je podivné, že američtí liberální novináři typu Halbestana, kteří ronili hořké slzy nad "tyranskými" režimy Diema a Thieu v Jižním Vietnamu, úplně mlčeli a mlčí o této hrozné krvavé koupeli, kterou provedli kambodžští komunisté.

• • •

Atlanta. — V třicátých letech za presidenta Roosevelta byly přivezeny z Japonska do Texasu a jiných jižních států sazenice rychle rostoucí rostliny "kudzu", aby se její pomocí zamezila erose tamních bavlněných polí. Kudzy se může užívat jako píce pro dobytek. Tato rostlina nalezla ve Spojených státech velmi vhodné prostředí a rozšířila se zde do té míry, že se stala opravdovou svízelí pro farmáře, kteří nevědí, jak zamezit jejímu dalšímu šíření. Roste všude: na cestách, na zdech, na domech, na cementu, a hlavně na polích, kde není vítána. Chemikálie ji sice zničí, avšak zároveň také znehodnotí půdu. Za jediný den kudza vyrůstá až o jednu stopu. — Tento zjev cizí rostliny, která se příliš rozplemenila, není ojedinělý na světě; známy jsou také případy Austrálie, kde se na zlost farmářů a pěstitelů dobytka rozmnožil jeden cizí ozdobný kaktus. Středoafrické řeky jsou zase zamořeny vodním hyacintem, jenž byl dříve také pouze ozdobnou rostlinou. V živočišné říši existují podobné zjevy: v Americe se rozšířil evropský vrabec, v Austrálii králík, který tam způsobuje obrovské škody na úrodě, a z Jižní Ameriky se šíří směrem na sever nový druh bojovných včel, které vytlačují všechny ostatní druhy domácích i divokých včel.

• • •

New York. — Skupina vědců z Carnegie Corp. po pětiletém studiu dnešní výchovy amerických dětí dospěla kupodivu "najednou" — k závěru, že američtí rodiče v posledních dobách ztratili veškerý vliv na výchovu svých dětí. Platí to zejména nejen o sociálních vrstvách chudých Mexikánů a černochů, ale i o pracovitých rodičích, kteří musí oba celý den pracovat a nemohou se svým dětem věnovat, a aby se jim rychle "dobře vedlo", maji své děti k snadné výdělečné práci v restauracích či všelijakým rozvážením zboží místo společné práce kolem rodinného domu, pravidelného rozhovoru rodičů s dětmi o rodinných, náboženských a národněkulturních problémech. Hlavně pak sociologové této studie přišli na to, že z amerických chudých přistěhovaleckých rodin — které chtějí honem zbohatnout a ztrácejí při tom své děti — téměř úplně zmizel pionýrský duch obětavé vzájemné svépomoci, kdy celá rodina považovala za samozřejmé přiložit nezištně ruku k dílu k nějaké náboženské či kulturněnárodní věci, z níž "nekouká žádný dolarový výdělek". Avšak Amerika se stala Amerikou právě touto ethnickou bratrskou dobrovolnou spoluprací a tím měla i zdravý rodinný pospolitý život, který dnes navíc rozbíjí i televize a auto. Členové rodiny se tak sobě navzájem odcizují, nemají si ani co říci a mylně se domnívají, že předčasným založením své vlastní rodiny uniknou své samotě.

Autoři studie právem žádají, aby rodina se opět stala základním kamenem společnosti, a aby výchova dětí byla vrácena rodině. Avšak — podle jejich mínění — se tohoto cíle dosáhne jen vládní politikou plné zaměstnanosti hlav rodin a podstatným zvýšením příjmu chudých rodin. Toto je sice správné, ale už je méně správná metoda, kterou chtějí dosáhnout tohoto cíle. Chtěli by prostě zdanit vyšší čtvrt společnosti, aby její bohatství bylo zčásti převedeno na sociálně nejchudší čtvrtinu amerického obyvatelstva.

Ekonomové z povolání by asi zdůraznili, že tímto jasně socialistickým řešením by se nejen nic nevyřešilo, nýbrž naopak, národnímu hospodářství by vznikly ještě nové problémy.

Vědci Carnegieho ústavu také vidí jednostranně pouze sociální aspekt v chybné americké výchově mládeže a nikoliv mravní stránku výchovy, kterou moderní americká společnost ke své velké škodě nejen přehlíží a zanedbává, nýbrž i plánovaně vylučuje.

• • •

Hannover. — Dva východoněmečtí rodní bratři (17 a 20 let) se pokusili o útěk do Záp. Německa; mladšímu se podařil, staršího zachytila východoněmecká hraniční policie tím, že jej střelbou zranila. Stalo se tak 9. září a Reuterova zpravodajská služba o tom přinesla zprávu ve všech západoevropských novinách podle svého dopisovatele z Hannoveru.

• • •

Moskva. — Od letošního prvního září má Sovětský svaz po dvaceti letech opět novou státní hymnu. Nápěvem se příliš neliší od té předchozí, ale z jejího textu vypadlo jméno Stalina a za všechno pokrokové ve světě se opěvuje jen vševědoucí a neomylná komunistická strana. Toho dne ji hrály všechny radiové a televizní sovětské stanice v provedení orchestru a státního pěveckého sboru moskevského Bolšoje.

• • •

Londýn. — Podle zprávy nedělních novin "News of the World" očití svědkové viděli na londýnském letišti Heathrow toto: několik minut před odletem sovětského letadla Tupolev do Moskvy personál sovětského velvyslanectví, tam rychle přivezl v diplomatickém autě jakousi neznámou paní, která byla zřejmě pod vlivem drog; pak byla z auta násilně vytažena a odvlečena po schodech do letadla, jehož dveře byly za ní prudce zabouchnuty. Má se za to, že tato paní byla Sověty unesena a donucena vrátit se zpět do Sovětského svazu, ačkoliv v celé Anglii nikdo neví, kdo ta paní byla.

Přijďte si protáhnout ty své málo používané svaly. — Tělocvičný osmitýdenní kurs rytmiky, pod vedením Mileny Rasochové začíná 4. října 1977 v 8:00 hod. večer v tělocvičně školy Custer (1427 Oak Park Ave., Berwyn). — Bude se pořádat v téže tělocvičně každé úterý od 8:00 hod. do 9:30 hod. večer.

O bližší informace volejte: 788-3495.

1976
14. ZÁŘÍ
1977

Rok přelét hrob tvůj, tráva na něm vzrůstá,
Stín chladný na něj dunný cypriš stele.
Sám stojím tu, stesk svírá moje ústa,
a chmura těžká visí na mém čele.

Jan Vránek: Elegie

PIETNÍ VZPOMÍNKA

Minulou středu, 14. září 1977 byl tomu již rok, kdy z našeho krajanského středu v Chicagu náhle odešel můj nezapomenutelný přítel, spolupracovník a kamarád,

pan

JAROMÍR KAREL HRÁBEK

Všichni, kdo jste ho znali a měli rádi, vzpomeňte si naň laskavě tichou modlitbou.

Výroční mše sv. za spásu jeho duše byla sloužena v chrámu Páně sv. Prokopa v Chicagu, Ill. v neděli, dne 11. září 1977 v 10:30 hod. dopoledne.

Vděčně vzpomíná a nezapomíná

JOSEF KRÁKORA

SPORT

I. národní liga kopané

Skupina A — 4. kolo —

Viktoria Žižkov—Mladá Boleslav 3:0, Chomutov—VTJ Žatec 2:0, VTJ Tábor—Sokolov 2:0, Benešov—Příbram 0:3, Kladno—Ústí nad Labem 2:1, RH Cheb—VTJ Tachov 1:2, Děčín—České Budějovice 1:2, Xaverov—Vlašim 0:3.

První tři týmy v tabulce

1. Příbram	12:2	8
2. Vlašim	12:4	7
3. Děčín	10:3	6

Skupina B — 4. kolo —

Jablonec—Mor. Ostrava 0:0, Třinec—Vsetín 2:0, Poruba—Pardubice 1:1, Olomouc—Havířov 5:1, KPS Brno—Bohumín 0:2, Frýdek-Místek—Hradec Králové 3:0, Opava—Vítkovice 4:0, Gottwaldov—Liberec 2:0.

První tři týmy v tabulce

1. Opava	9:1	7
2. Frýdek-Místek	7:1	7
3. Olomouc	8:4	5

Skupina C — 5. kolo —

RH Bratislava—VSS Košice 4:1, Martin—Michalovce 3:1, Komárno—Pov. Bystrica 0:3, Bardejov—Senica 0:0, Dubnica—Spišská Nová Ves 2:2, Púchov—Humenné 0:0, Trebišov—Kys. Nové Mesto 3:0, Ružomberok—Nitra 0:3.

První tři týmy v tabulce

1. Pov. Bystrica	9:3	8
2. Senica	10:4	8
3. Humenné	7:2	7

★

Československo—Turecko 1:0

Branka: 2. min. Masný ve středu pole přihrál Pollákovi, ten Nehodovi na pravou stranu a z jeho centru vsítil Gajdůšek vítězný gól. V Bratislavě přišlo na přátelské mezistátní utkání 20.000 diváků, nakonec odcházeli zklamaní. Čs. týmu se povedl začátek zápasu, kdy dal gól, hrál rychle a předvedl nápaditou hru s několika nadějnými akcemi. Potom však hra upadala, až upadla docela a zápas končil po výměně některých hráčů, kdy změny vedly ještě k horšímu než k lepšímu. Střelecká nemohoucnost vytvořila pro Turky přijatelný výsledek. Prostě příprava na Skoty (21. září) se nepovedla. Sestava: Michalík (Ostrava) od 78. min. Zlámal (Slavia) — Pauřík (Slavia), Samek (Dukla) od 46. min. Čapkovič (je na vojně v Dukle Praha), Dvořák (Brno), Gogh (Slovan) — Dobiáš (Bohemians), Pollák (Dukla B. Bystrica), Moder (Lok. Košice) od 46. min. Gajdůšek (Dukla) — Masný (Slovan) od 78. min. Kovács (Trenčín), Nehoda (Dukla), Gajdůšek, od 46. min. Józsa (Lok. Košice).

★

NSR B—ČESKOSLOVENSKO B 1:0

Zápas skončil pro mladé čs. fotbalisty prohrou, většinu utkání však byli svým soupeřům rovnocennými partnery. Pozorně bránili, a tak se hráči NSR jen obtížně probojovávali před pozorného brankáře Čalouna. Úsilí mužstva NSR korunoval teprve deset minut před koncem Burgsmüller. Sestava: Čaloun (Plzeň) — Foks (Ostrava), Tománek (Žilina), Sloup (Plzeň), Koubek (Teplice) — Melichar (Teplice), Šajánek (Inter), Bilský (Dukla Praha) — Bajza (Inter), Vízek (Dukla Praha), Hotový (Slavia).

★

„Paní Marino, tuhle přední vlnu mi prosím Vás, předelejte."

„Mileráda, ale proč? Vždyť Vám tolik sluší!"

„Naše sousedka má teď tentýž účes a manžel ji začíná zdravit..."

Gu.4-1118
MARINA'S
BEAUTY SALON
Home of the finest permanent waving
Visit Marina's new salon - formerly at 26th St & Hamlin.
6234 Cermak Rd., Berwyn, Ill.

PŘIJME SE —

Známá

MINAŘÍKOVA PEKÁRNA A CUKRÁRNA

v Ciceru, 5832 W. Cermak Rd.
tel: OL 2-2854

HLEDÁ

přičinlivou a spolehlivou VÝPOMOCNOU SÍLU

do obchodu a do pekárny; znalost angličtiny není nutná; odpolední směna — od 12 do 6 hod. večer. Zájemkyně, hlaste se přímo v obchodě u paní M. Minaříkové.

KOPANÁ VE SVĚTĚ

Kvalifikace pro MS 1978 v Argentině:

Belgie—Island 4:0, 4. evropská skupina.

1. Holandsko	4	9:3	7
2. Belgie	4	7:2	6
3. Island	5	2:10	2
4. Sev. Irsko	3	2:5	1

Norsko—Švédsko 2:1, 6. evropská skupina.

1. Švédsko	4	7:4	6
2. Norsko	3	3:3	4
3. Švýcarsko	3	2:5	0

★

PŘÁTELSKÉ ZÁPASY:

NDR—Skotsko 1:0, Finsko—NSR 0:1, SSSR—Polsko 4:1, Tunisko—Malta 2:1, Anglie—Švýcarsko 0:0, Wales—Kuvajt 0:0.

POK

★

ZPRÁVA ZE SPARTY A.B.A. CHICAGO

V neděli 11. září hrála Sparta na Morton West třetí ligové kolo proti týmu Croatans (Jugoslávci). **Nejdříve začly rezervy a Sparta vyhrála 1:0.** Jedinou branku vstřelil v 47. min. Jožka Příkazský. Již v 9. min. měl vyloženou brankovou šanci Vlčanský, ale přestřelil. Zápas měl od začátku až do konce rychlý spád. Spart'anská rezerva postupně získala převahu, kterou si udržovala po celou dobu hry a zaslouženě zvítězila. Všichni hráči Sparty podali bojovný výkon, který zasluhuje uznání. V obraně byl nejlepší Cosentino, dobře hráli i Kuraitis s Bartůňkem. Všechny útoky táhnul Vlčanský, J. Příkazský se prosadil střelecky a opět se mu vyplatilo, že sledoval míč až dokonce. Manažér rezervy Lád'a Kop měl k dispozici tyto hráče: Murphyho, Vymyslického, Kuraitise, Bartůňka, Cosentina, Phillipse, Jurkoviče, McManuse, Králíka, Vlčanského, J. Příkazského a nováčky Schmidta a Berenschota.

Sparta—Croatans 0:5

Nulový bodový zisk v podzimní části, odchod sedmi klíčových hráčů do škol, neúčast obránců Ryse a Ďuriše a vynikající soupeř rozhodně nestavěly Sparty do záviděnihodné situace. Ve 14. min. Maňásek prošel čtyřmi obránci, vystřelil, brankář hostí jen vyrazil míč do pole, kde jej dostal Jeremias, ale jeho střela těsně minula branku. Dvě minuty nato obrana Sparty udělala taktickou chybu, když všichni čtyři obránci stáli na středové lajně, hosté ve dvou mezi nimi lehce prošli a jejich krásnou střelu Pospíšil nestačil krýt — 0:1. 32. min. Maňásek prošel celým polem, přihrál Jeremiasovi, ten vypálil, ale jeho střela tečovaná jedním obráncem skončila jen na břevnu. Minutu poté hosté ze tří metrů přestřelili branku. V 39. min. útočník hostí prošel středem obrany Sparty jako nůž máslem a podruhé dopravil míč za záda vyběhnutého Pospíšila — 0:2. 43. min. Střela z těžkého úhlu, která prošla přes celou branku, až do sítě Sparty znamenala vedení Croatans 0:3. Ve druhém poločase přidali hosté ještě dvě branky, ale jen jejich sólové akce zabránili tomu, že jich Sparta neobdržela více. Pospíšil prudkou ránu stačil vyrazit jen před sebe a dobíhající hráč hostí s klidem zvýšil na 0:4. Tvrdá střela k pravé tyči z hranice trestného území zakončila celkové skóre na 5:0 pro hosty. Manažér prvního mužstva Sparty Jarda Fajkus postavil tuto počáteční sestavu: Pospíšil — V. Příkazský, Enright, Graham, Tsoukalas — Minařík, Erikson, Schmitt — Cribari, Maňásek, Jeremias. Střídali Hussey, Cosentino, Vlčanský a Phillips. Úplně propadla obrana Sparty, která nestačila na útočníky soupeře fotbalově a ani rychlostí. Záloha hrála neslaně nemastně, nebylo hráče, který by uměl převzít míč od obrany a rozehrát jej přesně útočníkům. Nejslabším hráčem této řady byl nováček Schmitt. V útoku zahrál nejlépe Maňásek, blýskl se i Jeremias. Hosté předvedli technický fotbal, který nepostrádal rychlost a koncovku. Převyšovali Spartu po všech stránkách.

Croatans Chicago vyhráli na "Labor Day Weekend" turnaj, kterého se zúčastnilo přes 20 chorvatských mužstev z USA a Kanady. Manažér Jarda Fajkus má malý výběr kvalitních hráčů, postrádá zkušené fotbalisty, kteří již prošli nějakou tou fotbalovou bitvou. Hráče, které má k dispozici jsou vesměs mladí, kteří se teprve učí fotbalovému umu, postrádají jakékoliv technické a taktické pojetí. Do konce soutěže zbývá ještě pět kol, a tak nezbývá leč doufat, že se podaří Spartě udržet v Major division.

V příštím kole se utká Sparta s týmem Hellenic na Winnemacu. V neděli 18. září začnou rezervy v poledne na vedlejším hřišti a první týmy začnou ve 3 hod. odpoledne na hlavním stadiónu. Změna v začátcích je pravděpodobná, neboť bývá problém s hlavním stadiónem.

Končíme heslem: At' vítězí dresy rudé — Sparta byla, je a bude, neboť Sparta je věčná

POK

★

Náš sportovní zpravodaj Petr Horák hlásí:

LIGA ZAČALA

Na začátku ligových soutěží se pravidelně posuzují možnosti jednotlivých mužstev. Odpustili jsme si hodnocení ligy po jejím konci, podívejme se tedy alespoň na jednotlivé týmy na novém ligovém začátku; už také proto, že v nich došlo k mnoha změnám.

Začněme bývalými slavnými "S". SLAVIA chová své příznivce na rozdíl od Sparty v očekávání napjatém, leč radostném. Jareš si vede na trenérské lavičce stejně jako před ním Vytlačil výtečně, a zdravý rozum a chladnou hlavu mají i nákupčí sešívaných. Slávisté budou hrát nepochybně v lize o umístění na předních místech. Ironií je, že jim přitom bude zřejmě vydatně pomáhat Nachtman, jehož Sparta nedávno pustila jako svého "nevydařeného" odchovance do Příbrami.

SPARŤANÉ naopak zase musí mít z ligy trému. Spart'anský výbor dělá v uplynulém desetiletí jeden přemet za druhým. Jeden rok stanoví směr, sežene pár hráčů, a druhý rok nasazený směr zavrhne a hráče (často i s trenérem) zase vyhodí. V paměti jsou ještě "nekompromisní trenérské metody" Ivana Mráze z Bratislavy, jež dostaly Spartu poprvé a zatím naposledy v historii z první ligy, a už je tu jiný trenér, Arnošt Hložek (náhodou také ze Slovenska), který vyházi půlku kádru Sparty, aby oslabený celek bez příchodu slibovaných posil nakonec z nutnosti doplnil dorostenci. Pravda, Hložek není Mráz, a má jako trenér dlouholeté zkušenosti; bylo už výše zmíněnou nepředložeností

Domácí český chléb, Moravské koláče, rohlíky, housky, dorty, tvarohový a makový závin, jablečný štrúdl a čajové pečivo.

MINARIK'S BAKERY

Finest Czech Pastries and Cookies
We Specialize in Party and Wedding Cakes

5832 West Cermak Road, Cicero, Illinois 60650
OLympic 2-2854

Možno objednat telefonem; laskavá a rychlá obsluha česky i anglicky.

Offering More Than 200 Charters to Europe in 1977
VISIT OUR OFFICE
Veškerá Tuzexová služba

CIHAK WORLD TRAVEL, INC.

6302 WEST CERMAK ROAD
BERWYN, ILL. 60402

Phones (312) 795-9050 — Chicago (312) 242-6110

soudruhů z výboru, že kdysi nechali Mráze plavat ve funkci trenéra, ačkoli Mráz o této činnosti v prvoligovém klubu z vlastní zkušenosti nic nevěděl. Ale přece jen se v člověku poněkud zastaví dech, když Sparta rozpustí své "béčko" a má proto hráčů nadbytek, aby jich za 14 dní neměla dost ani pro jedno jediné mužstvo!

Hložek vyhodil "staré" opory Stratila, Urbana, Rosického, Melichara, Kislingera, Nevrlého, Houdka, Pohunka, Klementa a nedávnou "posilu" Šándora, a dal spolu s výborem zelenou k odchodu řadě dalších ... Není divu, že z Prahy před začátkem ligy chodily zprávy o neligově nejistých výkonech Sparty s řadou nezkušených "zajíců" ...

Na pádu Sparty a předtím též krachu Slavie má ovšem svůj neoddiskutovatelný podíl DUKLA PRAHA! V padesátých letech skoro zlikvidovala staré "buržoazní" kluby z Letné, když tvrdý stalinista, ministr obrany Alexej Čepička, prosadil, že Dukla přetáhla Hlaváčka, Hemeleho, Borovičku, Šafránka, Ječného, Trnku, Ipsera, Pavlise, Dvořáka a mnoho dalších, takže Slavia šla dolů a Sparta hrála řadu let s bídou na chvostu první ligy. Konečně, je to zase Dukla, která "povoláváním" předních hráčů do zeleného sukna vykrádá kluby až do dnešních dnů. Tak třeba Sparta by šla těžko dolů z první ligy, kdyby ji Dukla nátlakem shora nepřetáhla Gajdůška a Bendla. Před měsícem to byl zase Polák, který musel z Košic namísto do Sparty proti své vůli do banskobystrické Dukly. Nic proti práci trenéra Vejvody; ale pracuje se mu to zcela jinak, když dostane do týmu zadarmo hráče takového kalibru, jako jsou Čapkovič nebo Švehlík ...

Také DUKLA BANSKÁ BYSTRICA má pro svůj vojenský základ privilegia. Sympatické je, že trenér Bříza z tohoto nesourodého týmu takřka přes noc vykutal mužstvo, jež prohání mistry ...

SLOVAN BRATISLAVA dělá svým fanouškům skoro takové starosti, jako letenští pravověrným Spart'anům. Odešel Vičan, pod nímž to Slovanu vůbec nešlo, a vrátil se Vengloš. Po velké slávě z předloňského roku, kdy nad Slovan nebylo a "belasí" také nejvíc zásobovali reprezentační tým, dobývající titul mistra Evropy, však přišla kocovina. Letos začal favorizovaný Slovan dokonce porážkou doma s Trnavou.

A to se TRNAVĚ letos před ligou téměř nevěřilo. Přišel nový trenér, Novák, a čekal jej poměrně málo zkušený tým, všelijak slepovaný po nedávných odchodech Dobiáše do Bohemians a Adamce do důchodu. Nemluvě už ani o Kabátovi a jiných bývalých oporách. Trnava však má po dvou kolech čtyři body, a ačkoli konec ligy je dosud v nedohlednu, Trnava dnes na kandidáta sestupu nevypadá.

Podobně úspěšně si vede i TRENČÍN, ovšem ten hrál oba první zápasy doma. Má však výborného střelce v Kovacsovi a snad ještě lepšího trenéra v populárním "Dodo" Reimannovi ...

Hůře na tom vypadá ŽILINA, která naopak oba první zápasy prohrála. S mužstvem není něco v pořádku, trenéru Markovi se nedaří ...

Bratislavský INTER nepustil do Sparty Jurkemika a s třemi body ze dvou zápasů si dělá zálusk na nejvyšší příčku. Trenér Švec je sice poměrně mladý, ale zkušený. Dělá svou práci výborně. Podobně jako Jareš ve Slavii umí sladit hru posil rychle se starým základním kádrem ...

Impozantní nástup měl nováček PREŠOV, který dal doma pražské Dukle v 1. kole čtyři branky. Říká se, že první vyhrání z kapsy vyhání, ale v tomto případě zůstane Prešov pod taktovkou Jačianského hlavně doma těžkým soupeřem patrně kdekomu ...

LOKOMOTIVA KOŠICE je letos v lize po letech "sama"; její tradiční rival i kamarád, košický tým VSS, spadl z ligy a dodneška dobře nevypadá. Lokomotiva si ale asi své v lize uhraje, takže Košičané budou mít kam chodit na dobrou kopanou. V Košicích spoléhají hlavně na tvrdou obranu a střelce Józsu. V reprezentaci je navíc i záložník Kozák ...

Z PLZNĚ odešel nejen ex-spart'an Uličný, ale i ex-spart'an z trenérské lavičky, Tomáš Pospíchal. Nahradil ho na ní ex-spart'an Dočkal. Zatím Plzeň vypadá na slušný průměr, neměla by mít problémy s otázkou sestupu ...

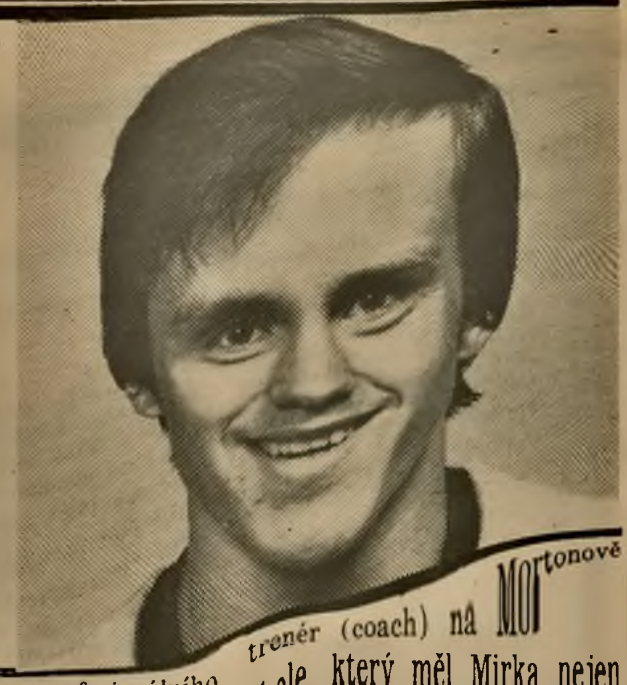
O TEPLICÍCH se to už s takovou jistotou říci nedá. Ex-spart'an Jurkanin odešel z Teplic do Slavie, a hlavně je stále v řadách marodů starý úspěšný trenér, Antonín Rýgr. Dočasně jej má nahrazovat Bílek, který pochopitelně staví především na "starých" oporách, brankáři Sedláčkovi a obránci Koubkovi ...

BRNO patří podle loňské sezóny k favoritům. Trenér Masopust doplnil celek výborným obráncem Dvořákem z pražské Dukly. Ironií je, že oporou ve středu hřiště je v Brně Pešice, pro něhož už nezbylo ve Spartě místo ...

BOHEMIANS ztratili zájem o trenéra Musila, jehož nahradil Pospíchal. Ten má dlouhé zkušenosti z prvoligové Ostravy i Plzně. Proto trochu překvapil zisk pouhého bodu z prvních dvou kol, zvláště když po reprezentantu Bičovském z Teplic přišel do Bohemians i velký Dobiáš z Trnavy a novou mízu našel dle všeho křídelní útočník Jarkovský ...

A zbývá nám OSTRAVA, jež je po sestupu Frýdku a Třince jediným zástupcem Slezska. Trenér Rubáš těžko počítá s titulem, jenž zdobil Ostravu předloni, ale na střed tabulky by mu měl hráčský kádr v čele s brankářem Michalíkem, Vojáčkem, Knappem a Radimcem stačit. Rubáš to navíc tradičně dobře umí s novými tvářemi ...

Mladý MIRO RYS, naděje vzkvétajícího fotbalu v Americe, tragicky zahynul při autonehodě v Západním Německu

Miro Rys

Jak začnout jinak tuto smutnou zprávu o předčasně skončeném životě mladého nadaného sportovce Mirka, než povzdechem: To je tragedie! Vždyt' právě letošního 18. července mu bylo teprve dvacet let a už hrál v USA v nejlepších mužstvech evropského fotbalu (soccer), který začíná být u mladých Američanů ve veliké oblibě.

Začněme však aspoň trochu po pořádku.

Své nadání pro kopanou zdědil zřejmě po svém otci, který se v československém fotbalu také záhy proslavil. Sotva malý Miro začal chodit s tatínkem na fotbalové hřiště, už mu začalo "v nohách hrát". Jakmile povyrostl, hrál už v Kladně za žáky, potom za dorost. Po příchodu do Ameriky hrál ihned v barvách chicagské Sparty a ve svém školním týmu cicerské Mortonky (Morton East High School), kde graduoval v roce 1976. (Když byl ve druhém ročníku, vytvořil už státní(!) illinoiský rekord nakopáním 28 gólů.) Žádnému z trenérů jeho mužstev neunikl Mirkův talent a tak nebylo divu, že jej doporučili do dorosteneckého celoamerického mužstva, v němž sehrál ve dvou sezónách všechny zápasy o celoamerické mistrovství. Tak si na fotbalových hřištích povšimli Mirka profesionálové a hned po graduaci z Vyšší školy byl přijat do mužstva "Stings" chicagského profesionálního týmu kopané. V celonárodním americkém mužstvu kopal loni na hřištích v zemích Jižní Ameriky.

Letos na jaře si Mirka zakoupil druhý nejlepší tým americké profesionální kopané — kalifornští "Aztecs" z Los Angeles. Už s nimi i podepsal pracovní smlouvu na příští rok, a aby získal další odborný trénink v evropské fotbalové technice, byl poslán minulý týden do Západního Německa, kde měl hrát za mužstvo Herta Berlín. Do NSR odcestoval Mirek v pátek 9. září a v pondělí 12. září při cestě na trénink tragicky zahynul v automobilovém neštěstí. V autě, v němž seděl vedle šoféra, byli ještě dva němečtí hráči. Miro a šofér byli na místě mrtví, druzí dva jsou těžce zraněni. V druhém autu se zabil šofér. Rodina Rysova se tuto smutnou zprávu dověděla ještě v pondělí večer, ale báli se o tom říci babičce, která se po těžké operaci vrátila nedávno z nemocnice.

Wayne Justmann, fotbalový trenér (coach) na Mortonově škole, který měl Mirka nejen upřímně rád, ale zároveň ho považoval za nejlepšího hráče, kterého poznal za svého jedenáctiletého působení na této škole, založil na Mirovu památku pohárovou výherní cenu, pojmenovanou po něm: "Miro Rys Sportsmanship Cup", která bude v budoucnu na Mortonce každoročně udělena tomu fotbalovému hráči, který se nejvíce přiblíží Mirkovým vynikajícím výkonům a hlavně jeho prostému sportovnímu "fair play", kterým si dovedl Miro každého získat. Byl to hodný syn dobré české rodiny, hodný vnuk sportovní české babičky, "fajn brácha" pro mladšího Romana a poctivý dobrý přítel všech, které dobře znal.

Jeho rodičům, Miroslavu a Marii Rysovým, bratříčkovi, babičce, celé chicagské Spartě a všem našim sportovcům vyslovuje redakce Hlasu Národa upřímnou soustrast naším staročeským křesťanským pozdravem:

Potěš Vás milosrdný Bůh.

Babičko, nedělej si starosti o stáří ...
Na fotbal mám talent po tátovi,
a tak Ti tyhle moje nohy nějaké
peníze vykopají, aby ses o stáří
nemusela strachovat ...

ÚMRTNÍ OZNÁMENÍ

Tvým věrným, Pane,
smrt život nebere,
ale jen proměňuje ...

Všem našim přátelům a známým, všem chicagským sportovcům a fotbalovým fanouškům oznamujeme smutnou zprávu, že v pondělí odpoledne 12. září 1977 přišel tragicky o život v automobilové srážce v Západním Německu — (asi 12 km od města Dortmund) — náš drahý a milovaný syn, bratr a vnuk

MIRO RYS,

který už-už začínal proslavovat české jméno a naši čs. kopanou v celé Americe.

Narodil se 18. července 1957 v Kladně v Československu, a do Spojených států přijel po sovětské okupaci Československa na podzim r. 1968.

Pohřeb našeho drahého zesnulého bude z Chrástkova pohřebního ústavu v Berwynu v některý den příštího týdne, až bude jeho tělo letecky převezeno ze Záp. Německa do Chicaga. Sledujte laskavě český rozhlas paní Jaromíry Žáčkové, která den a hodinu pohřbu ohlásí.

A vy všichni, kteří jste ho znali a měli Mirka rádi, věnujte mu upřímnou vzpomínku v modlitbě.

Zarmoucení rodiče a bratr s babičkou

Vladimír Richter:

T. G. MASARYK, apoštol humanity a osvoboditel svého národa, opustil nás před 40. lety

(Dokončení z min. čísla)

Jeho veliký úspěch byl důkazem, že opravdu již nastal pozoruhodný pokrok k lepšímu. Zdá se mi dokonce, že pražský Eucharistický sjezd byl snad důležitějším mezníkem, než jakým byly mohutné a krásné oslavy tisíciletého výročí mučednické smrti sv. Václava — (spojené s velkolepým sletem Čs. Orelstva, kterého se zúčastnil i pan president — pozn. pisatele.) — Tentokráte totiž nešlo o oslavu ryze náboženskou — vždyť' kníže Václav stál také na prahu tisíciletě tradice naší státnosti. Náplň Eucharistického sjezdu byla však výlučně náboženská . . ."

Dr. Schwarzenberg dále uvádí: "Tož přese všechny obtíže jsme Sjezd uspořádali a tento byl velikým úspěchem. Papežský legát, pařížský arcibiskup Verdier byl oficiálním hostem vlády a vykonal návštěvu u presidenta T. G. Masaryka, primátor dr. Baxa uspořádal slavnostní uvítání na Staroměstské radnici" — (arcibiskup Verdier byl také na Velehradě, kde po patření na modré orelské řady a na mládež v národních slovácých krojích nadšeně zvolal, že vidí nejkrásnější divadlo na světě; — doplňuje pisatel těchto řádků).

Členové vlády, cizí diplomati a představitelé veřejného života, se zúčastnili všech významných sjezdových událostí; — jak u sv. Víta, kde Msgr. dr. Jan Šrámek zastupoval presidenta republiky, tak i na dalších místech. Ukázalo se jasně, že prvotní nesnášenlivost nebyla podstatným znakem našeho nového zřízení, a že naopak nové uspořádání věcí veřejných umožňovalo, aby nastalo uklidnění myslí a překonání předsudků i všeho záporu. Ukázalo se, kolik bylo na všech stranách dobré vůle, potřebné k bratrskému stisknutí ruky".

* * *

Uplynulo pro nás 18 přešťastných a pokojných roků v Masarykově svobodné republice, až se pojednou dostavil 14. prosinec roku 1935. To se už ohlásil u stařičkého presidenta poprvé neúprosný zákon přírody v Božím pokynu. A TGM nemohl snést myšlenku, aby jeho republika měla 85letého presidenta, jehož zdraví je vážně otřeseno. Mezi hlavami států světa jediný Masaryk mohl si dovolit říci: "Dáli Bůh, budu se na vás ještě chvíli dívat, jak to povedete!" My všichni jsme mu rozuměli, všechen lid Československé republiky. Světové žurnály píší o Masarykově abdikaci v dlouhých statích, o jeho státnických kvalitách, včetně katolického tisku v nacistickém Německu a Mad'arsku. A vatikánský list L' Illustrazione Vaticana č. 6 z r. 1935 hodnotí Masaryka slovy: Kromě své vlastní konstruktivní síly, děkuje ČSR hlavně Masarykovu houževnatému úsilí, že se konsolidovalo tak rychle, ideově i jako stát. Katolici po presidentově abdikaci zdůrazňují, že jako hlava státu dr. Masaryk dovedl činit rozdíl mezi osobními ideami a odpovědnosti svého úřadu. Dovedl ocenit dílo katolické Církve, její morální i občanské hodnoty a uplatnil ve vztazích nového státu k Svaté Stolici své spravedlivé stanovisko k náboženství, které vyznává většina jeho země. (Tolik vatikánský list po abdikaci pres. Masaryka.)

A opravdu — to si dodnes velmi dobře pamatujeme — president Masaryk nikdy neochabl ve své víře ve vychovanou demokracii přes nutnost politického kompromisu pro spravedlivé řešení složitých problémů, jimž Československo čelilo doma i v cizině. Sám původně pokřtěný katolík, jako chlapec ministruje, chodí do kostela, na radu a doporučení pana faráře a řídícího učitele je poslán na studie, a teprve později, daleko později, během svých universitních studií se rozchází spíše s církví římskou než s vírou v Krista, protože se mu zdá v jeho době politicky zneužitým nástrojem habsburgského mocnářství. Pod vlivem své metodistické, hluboce věřící americké manželky Charlotty Garriguové, kterou poznal na universitě v Lipsku, se stává protestantem bez jakékoliv církevní příslušnosti, ale respektuje katolický charakter velké většiny národa, a po prvním bouřlivém období odpadlictví od Církve a protikatolické agitace, užil veškerého svého státnického vlivu, aby dospěl k dorozumění s Vatikánem, jež pak vedlo k náboženskému uklidnění. A tato skutečnost byla pro nás katolíky plným a radostným zadostiučiněním.

Nelze zapomenout i dojemných chvil — (a byli jsme pohnuti až do hloubi duše) když jsme viděli, že poslední cesta presidentova do Prahy byla posvěcena svaté památce Zborova. Totiž 70 dnů před tím, než zavřel oči, dne 4. července 1937 odpoledne, těžce churavý president v Lánech povstal, oči se mu rozjasnily a velitelsky pravil: "Musím ke Zborovu!" Vsedl do auta a za půl hodiny mu statisícové masy věrného lidu vzdaly hold na stadiónu při zborovské scéně, sehrané u příležitosti 20. výročí bitvy u Zborova. Sedmaosmdesátiletý kmet se přijel poklonit svaté památce nesmrtelných hochů zborovských, a přitom i památce jejich Neznámého zborovského vojína v Staroměstské radnici.

* * *

Zesnul v Pánu dne 14. září 1937. V těchto dnech je tomu tedy již 40 let. Toho dne se přestal na nás dívat svým zrakem tělesným. Věříme však, že neustále hledí na nás svým zrakem duchovním. Máme o důvod více, abychom se podívali sami na sebe, v tom jasném zrcadle jeho ducha a jeho díla, které nám zanechal.

V síních obou sněmoven do mrtvého, ale věčného kamene dal národ vrýt slova státního zákona: "T. G. Masaryk zasloužil se o stát".

* * *

Avšak, jako by mečem byl

President Masaryk jest uváděn br. starostou Msgrem Šrámkem a nám. starosty Leinerem na tribunu.

přet'at dvacetiletý řetěz št'astných dnů Masarykovy republiky: Šílenec v hnědé košili způsobil, že onen meč bolesti opravdu prot'al upřímná srdce věrných Čechoslováků. Smutně a se slzou v oku hledíme na mapu zemí Koruny svatováclavské. Kraj po kraji mizí. I nám Orlům byly ukradeny dvě celé moravské župy — Stojanova a Křižkovského, a asi 100 bratrských jednot z dalšího pohraničí. Přesmutně také hledíme i na násilně odtrženou a v Podunají rovněž z vůle Adolfa Hitlera odkrojenou zemi slovenskou — "Slobodný štát slovenský". A přebolestně se díváme na věrnou, sestersky nám oddanou zemi rusínskou. Diktáty a ultimata nás drtí — ale smrtelná rána to přece není — národ cyrilometodějský a Masarykův opět povstává.

* * *

Kdož ví přesně, kdo a jak vinu způsobil, že jsme — po kratičké jakési existenci — opět svobodu ztratili a poroba národa, nakonec i okupací sovětskou byla ještě více utažena. Vichřice rudého hněvu se žene naší starou vlastí — nad tím národem neporaženým a v duchu ve svém prosebném zanícení opět hledíme na prostý rov v Lánech, který je nám závazkem: nejsvětější přísahou svobody, lidskosti a míru.

Přísahal Ti národ, pane presidente Osvoboditeli, když Tvé jméno poplivali ve Vídni. Přísahali Ti Tvé svobodě obětavě oddané a vítězné legie na všech frontách války a 120 tisíc nás Orlů svedlo k přísaze své pravice na svém sletišti v Brně 15. srpna 1922. Stalo se tak po slavné máji svaté, kterou celebroval nezapomenutelný Tvůj parlamentář — senátor, arcibiskup, svaté paměti Antonín Cyril Stojan, odpočívající dnes v Královské kapli na posvátném Velehradě.

* * *

Jestliže tuto vzpomínku píši především ze stanoviska katolického, pak nelze nevzpomenouti Masarykovy účasti na Svatováclavském sletě ČSO v Praze. Seděl tam v presidentské lóži s pražským kardinálem Karlem Kašparem, s polským kardinálem Hlondem, se starostou Orelstva — ministrem Šrámkem a jinými vysokými osobnostmi našeho národa a ze zahraničí. Uplynulo od té doby téměř 50 let, ale jakoby to včera bylo — máme neustále před očima onu krásnou bílou tvář, pozorně hledící na vystoupení všech složek mládeže, dorostu i dospělých členů a členek čs. Orla na sletě v Praze r. 1929. Vidíme a připomínáme si to i dnes, s jakou radostí a dojetím přijímal president Masaryk hold zejména našeho žactva, které v mnohých tisících červenobílými chocholky mávalo a s nadšením provolávalo svému presidentu slávu. Slyšíme dodnes a nezapomeneme nikdy výrok tohoto učitele demokracie, když řekl: "Takové cvičení jsem dosud neviděl!"

* * *

Nuže: Přísaháme Ti všichni znovu i dnes — presidente Osvoboditeli, bez rozdílu náboženského i politického vyznání — statisíce je nás rodu Tvého — že všichni, co živi budeme, půjdeme v Tvém duchu; že nechceme umírat, ale žít a pracovat. A kdyby osud v pokynu Božím rozhodl jinak, že by znovu bylo třeba dát životy své i krev svou, aby na věky žilo a vzkvétalo dílo Tvoje — demokratická a spravedlivá Republika československá, nebudeme váhat své životy v boji pro ni nasadit.

A konečně, aby z pokolení na pokolení a ne vděčné památce žehnáno bylo předrahé a nesmrtelné jméno presidenta Osvoboditele, presidenta Sjednotitele, presidenta Tomáše G. Masaryka blahé paměti, nekorunovaného krále svého národa, o to se vděčně modlíme.

Masarykův duch, jenž vstoupil do Slavína velikánů našich dějin, je neustále a bude i po staletích v srdcích národa vždy mezi těmi, k nimž se obracíme slovy chorálu svatováclavského: "Nedej zahynouti nám, ni budoucím!"

Největší výběr záclon, (draperií) do kuchyně, pokojů a ložnic; soubory do ložnic a koupelen
SKLAD HOTOVÝCH DEK A POLŠTÁŘŮ
z dacronu a z importovaného husího peří
Máme 41-letou zkušenost. Vedeme jen zboží kvalitní, obsluhu u nás najdete odbornou. Zákazník náš pán.
NAVŠTIVTE NÁS!
[illegible]
6533 W. Cermak Rd.,
Berwyn, Illinois
Tel.: GU-4-1700
Šimkmo na druhé straně ulice proti obchodu Pancner

Phone: 484-9798
PRAGUE SAUSAGE & DELICATESSEN
Home Made Sausages & Frozen Foods
Hickory Smoked Meats — Fresh Poultry
6312 W. Cermak Road BERWYN, Ill. 60402
Čerstvé domácí uzeniny; importované lahůdky.
Rádi Vás obslouží a na Vaši návštěvu se těší
Jan (John) a Jaroslava FOLTÝN

PAUL'S BODY SHOP
5234 West Cermak Road
Cicero, Illinois 60650
Volejte 656-4477
Ptejte se na
p. PAVLA SVAČINU

PRONAJMU —
4-pokojový byt v přízemí (1st floor) nejraději mladým manželům, kteří si začínají budovat existenci. V Chicagu, v blízkosti kostela Bl. Anežky české. Volejte 762-2510.

MICHAL STREJDA:

CHTĚL JSEM VIDĚT KRAJ SVĚTA, KUDY CHODIL TEN Z NAZARETA

Z cestopisu našich mladých krajanů-exulantů, kteří po sovětské okupaci Československa v srpnu 1968 vylétli z klece do světa.

(Pokračování z min. čísla)

Po obědě jsme vyrazili pěšmo nejbližší branou z našeho hotelu a to byla Jaffa Gate — (hlavní západní brána do starého města, na které jsem objevil ceduli, že byla renovována pomocí peněz, zaslaných z Jižní Afriky. — Délka zdi je 4 km a jsou v ní brány z hlavních směrů — celkový počet sedm, kromě "naší" ještě Herodova, Damašská, Lví, Nová, Sionská, Hnojná a potom ještě jedna, která je zazděná, tzv. Zlatá brána). Prošli jsme za zadním traktem velkého hotelu "King David", který se zrovna připravoval na nedělní přílet a pobyt presidenta Nixona a stanuli jsme u zarostlého a zpustošeného hrobu, kde bylo hezky vidět velké kamenné kolo, kterým se hrob zavíral. Má to tam být hrob samotného Heroda, takže je vidět, jak leckterý vládce může dopadnout. Tím jsme se vlastně dostali pod jižní část hradeb a po chvíli chůze jsme došli na vyhlídku, kde pod námi byl jako na dlani starý a pravý Sion, na kterém tenkrát leželo město Davidovo, které se tyčilo na skalním ostrohu, svíráno údolím potoka Cedronu a údolím Gehena (místo, které pro židy symbolisovalo peklo — sloužilo jako smetiště, ale dnes je přeměňováno na park — dříve nemohli, neb přímo zde se táhla hranice a starý Jerusalém vůbec Israeli nepatřil). Potom se jim asi zdál Sion moc blízko a tak je tzv. nový Sion o dost výše, a tím se začlenil a je nejvyšším bodem celého starého Jerusaléma. Tato vyhlídka je velice blízko kostelíka sv. Petra "za zpěvu kohouta", který tu byl postaven na památku Petrova klukovského zapření Krista ze strachu před upovídanou ženskou a těmi podruhy kolem ohně — a zároveň na památku Petrovy lítosti a pláče, když kohout zakokrhal a Kristovy oči se setkaly s Petrovými.

Na Olivetské hoře, v zahradě Getsemanské a nad hrobem krále Davida — v místnosti Poslední večeře Páně

Pak už jsme se zaměřili na Olivovou horu a objevovali zatím pohledem známá místa na jejím svahu: Getsemany, místo Pánova pláče s Kostelem národů, v němž jsou i okna z alabastru, vyrobená v Československu, místo Nanebevstoupení, kostel "Otčenáše", cestu do Betánie — vše opravdu jako na dlani. Ještě jeden pohled do "pekelného" údolí a asi někde tam bylo zakoupeno pole za Jidášův peníz ... Potom ještě pohled do dálky na Judskou poušť — žluté kupky písku, které se svažují do "podmořské" úrovně Mrtvého moře a ještě vpravo na kopci, chytře stranou od města vévodí budova pochybné celosvětové organisace OSN. A to již odcházíme směrem vzhůru, na Sion. Cestou objevujeme starodávné schodiště, po kterém jistě šel Ježíš seshora z Večeřadla do údolí Cedronu a do Getsemany. Procházíme Sionskou branou a jsme opět uvnitř opevnění a směřujeme k Večeřadlu. Tam, na vrcholu nového Sionu, dominuje veliký kostel Zesnutí Panny Marie a hned vedle je Večeřadlo, které sice křižáci trochu přestavili, ale přesto byli o ně křesťané "připraveni", neb tam, kde byla slavena Poslední večeře, je pusto a pouze výklenek ukazuje, že toto patří vyznavačům Alláha. A tak mši svatou jsme měli hned vedle u františkánů. Pod místností Večeřadla je údajný hrob krále Davida — tedy místo ryze židovské a tak pozor, honem něco na hlavu! Z těchto posvátných míst to byl už kousek k našemu hotelu okolo citadely, které vévodí Davidova věž.

Po večeři jsme již druhý večer vyrazili do nové části města a sledovali cvrkot v ulicích krásnou výstavbu i plno zeleně okolo. V jedné kavárně byl zrovna přenos z jednoho kibucu v oblasti Golanských výšin, který byl nějak přepaden a civilisté přiskřípnuti. Vcelku to v televisi nijak nedramatisovali, ale pohledem po místnosti jsme se mohli přesvědčit, že tato země nežije v klidných dobách. Přece jen bylo nezvyklé, že na židli či na stole občas leží samopal, a jeho majitel (vojak) si klidně popíjí, anebo rozpráví.

Toto má být nejstarší část hradeb starého Jeruzaléma s t.zv "Zlatou bránou" uprostřed. Je už sice dávno zazděná, ale za Kristova života byla svědkem radostného vítání lidu i jeho nenávistného křiku: "Na kříž s ním!"

K rybníku Siloe a údolím Cedronu do Betfage

V pátek (14. června) jsme zahájili den jízdou autobusem dolů, na a pod starý Sion. Prohlédli jsme si rybník Siloe a potom i na druhé straně skalního masivu pramen Gihon, který je s tímto rybníkem propojen vytesanou chodbou ve skále. Dříve byl pramen před hradbami a protože "bez chleba — nelze žít a bez vody ..." praví naše "národní" píseň, a nepřítel byl většinou surovec, protesali si chytří obyvatelé tento vodovod až do města. Dnes toho využívají děcka a řádí tam jak vichřice, takže jakmile turista nakoukne do tmy vodní chodby, je okamžitě postříkán, neb mu děti ukazují, jak skáčou "kufr" do vody i potmě. Potom jsme objeli celý Jerusalém, abychom se dostali na svah Olivové hory a projeli tak nad údolím potoka Cedron. Dole jsme viděli tři staré hrobky, z nichž jedna je snad Absolona, syna krále Davida, a protože se tenkrát proti otci vzbouřil, každý správný žid při cestě okolo hrobky nezdárného syna hodí tím směrem kámen. Těžko se to asi pozná, protože kamení je všude plno. Ale to už jsme tak trochu objeli úpatí Olivové hory a potom vyjeli na menší kopec, který je součástí Olivové hory a kde je pár domků; tam je vesnička Betfage. Kostel zde připomíná slavnou cestu Páně o Květné neděli, která zde začala v plné slávě!

V místech, kde se pro nás Kristus krví potil

Potom opět autobusem zpět k úpatí Olivové hory, prohlídka kostela, označeného jako Hrob Panny Marie, a to už jsme byli opět u kostela Všech národů (jak je označován a kde ukazují, který stát má kterou ze 12 kupolí jako dík za podílení se na jeho stavbě) a který stojí v Getsemanské zahradě, jako i těch osm přestarých oliv, u kterých není vyloučena možnost, že vyrůstají z kořenů, které tyto události ještě pamatují.

Vstup do chrámu z orientálního slunce je nečekaný — naprostá tma. Ale jakmile oči přivyknou, je vidět temný, nafialovělý přísvit, který vzniká při pronikání světla okny z alabastru. Atmosféra opravdu vážná a už je vidět i velká skála u oltáře na zemi, místo, kde se náš Pán pro nás krví potil. To je znázorněno i nad oltářem na velké mosaice. Zde byla naše další česká mše svatá a mohli jsme prožít znovu velikonoce při čtení pašijí. Potom rozloučení s tímto pochmurným místem, zakoupení růženců ze dřeva oliv z Getsemanské zahrady a bohatý program dne nás hnal dále. Vystoupili jsme po úpatí Olivové hory poněkud výše a navštívili kapličku "Dominus flevit". Zde Ježíš zaplakal nad Jerusalémem, který nerozpoznal příchod svého Pána a byl po krátké době srovnán římskými vojáky se zemí. Kaplička je opravdu nádherná, zvenku u střechy má čtyři ozdoby ve tvaru slz a uvnitř je jednoduchý oltář a za ním překrásný obraz: přes obyčejné průhledné sklo je vidět celý starý Jeruzalém, i s mohutnou východní zdí svých hradeb, které se majestátně tyčí nad údolím Cedronu. Odtud zase zpět dolů k autobusu, kde už chytal turisty jakýsi beduin s velbloudem, a že prý, kdo se chce svézt. V zájmu záchrany dobrého jména našeho exilu jsem to vzal jako čestný úkol, ale byl jsem šťasten, že velbloud se mnou neudělal ani krok; jen se sklonil, zvedl, a zase položil. Pak jsme už opět někam pospíchali.

Mohl bych teď po zkušenosti na toto velbloudí téma napsat pojednání, ale pouze stručně se chci zmínit, že jsem poprvé viděl velké zvíře, na které se nelze nahoru, ale které se místně se své výšky složí až dolů a lichotivě se plazí před jezdcem (to jsem byl tenkrát já!). Nasednutí je tedy jednoduché a faktem je, že to zvíře se i za několik minut dostane zase do své obvyklé posice během čehož jsem si připadal jak ve vrneovce: Občánem na kře ledové (při silném vlnobití). Zachránilo mne pouze to, že jsem byl focen ze všech stran, a tak jsem se musel tvářit, jako že se nebojím. Ještě mne zachránily takové dva hůly, které trčely ze sedla a mezi kterými jsem byl vlastně skřípnut, takže při velbloudím "vlnolamu" jsem nespadl dolů a tím jsem se dočkal a přežil ještě horší postup při ulehnutí onoho.

Náhlé setkání s přítomností naší vlasti v Jeruzalémě

Po skončení prohlídky úpatí Olivové hory (avšak zase to ani hora není; z Jeruzaléma se jeví spíše jako návrší) jsme autobusem vyjeli nahoru. Cestou jsme ještě navštívili český poutní dům, kde jsme nejen viděli vyobrazeny hlavní čsl. chrámy, ale i v kapličce jsme se setkali s obrazy všech našich svatých. Škoda, že dům nemůže sloužit svému účelu (nejsou poutníci) a tak je pronajat apoštolské legaci. Patří našim těšitelům, a stal se historický setkáním papeže Pavla VI. s cařihradským patriarchou Athenagorem.

Kostel "Otčenáše" Odtud též odešel Ježíš k svému Otci a opět se vrátí udělat mezi lidmi konečný výběr

Na vrcholu hory jsme vešli do kostela, který stojí v místech, kde bylo řečeno: "Vy se tedy modlete takto: Otče náš ...". Ano, je to kostel Otčenáše, místo, kde Spasitel naučil své učedníky modlit se tuto nejkrásnější modlitbu (viz Mt 6). A text této modlitby je uveden celý ve všech jazycích v těchto prostorách, a tak nás potěšilo, když jsme našli na stěně napsánou tuto modlitbu v naší rodné češtině. Prohlédli jsme si i místo Nanebevstoupení Páně, označené bohužel opět malou a sešlou mešitou. Tak slavné místo a opět ani zde nelze důstojně oslavit tuto velikou událost ...

Odpoledne po obědě zbylo něco volného času a tak jsem s kamarádem propátral tzv. Šalamounovy lomy, které jsou vydolovány pod západní jeruzalémskou hradbou. Dutina je to opravdu obrovská; táhne se až někam pod město a sloužila jako "sklad" materiálu pro stavby. Bylo tam hezky chladno a tak jsme spojili příjemné s užitečným a prožili parné polední hodiny aspoň chvíli v přijatelném ovzduší.

(Pokračování příště)

Na Olivetskou horu vede dnes úzká asfaltová silnice. Vlevo je Getsemanská zahrada s kostelem Národů; uprostřed ruský pravoslavný chrám s klášterem; na temeni Olivetské hory kostel Otčenáše.

P. ALBERTI:

DON BOSKO

JEHO DOBA A DÍLO

(Pokračování z min. čísla)

Když se Don Bosko odporoučel kardinálovi De Angelis, klekl kardinál a prosil Dona Boska o požehnání. — "Já mám vám požehnat? Já ubohý kněz mám žehnat biskupovi a kardinálovi? Nikdy. Vy máte mi dát požehnání." — Kardinál však odpověděl: "Poslouchejte, Done Bosko, mám pro váš kostel zde nachystán dárek, jestli mi požehnáte, dostanete jej, jinak ne, rozumíte?" "Když je tomu tak," usmál se Don Bosko, "tak Vaši Eminenci požehnám. Vy mého požehnání nepotřebujete, ale já vašich peněz velmi potřebuji." — A pokorně udělil kardinálovi požehnání.

V prosinci roku 1865 byl Don Bosko po prvé ve Florencii. Metropolitní kapitula jej pozvala do nádherného florentského dómu. Hostitel, florentský arcibiskup, jej tam doprovázel a kanovníci jej očekávali v sakristii i s biskupem fiesolským a generálním vikářem, oblečeni do velkých kap kanovnických. Po uctivém uvítání prosili jej o promluvu.

Roku 1879 dne 26. února měl Don Bosko přednášku v Lucce. Cestou po městě byl zastavován zdravými i nemocnými, všichni prosili o požehnání. Mezi jinými přiblížil se k Donu Boskovi mladý mrzák, který bez cizí pomoci nemohl učinit ani kroku, a padl před Donem Boskem na kolena. Don Boska vzal hocha za ruku a poručil mu chodit. Hoch byl okamžitě zdráv. Ve farnosti sv. Leonarda byla posedlá dívka. Bylo jí třicet pět let. Farář Don Cianetti prosil soukromě Dona Boska, aby z dívky ducha zlého vyhnal. Dívka o prosbě farářově nevěděla, ale začala doma hrozně nadávat na Dona Boska a rouhat se až hrůza. Dovedli ji násilně k Donu Boskovi. Když ji požehnal a vzýval nad ní Pannu Marii, zkroutila se posedlá do klubka jak had. Bylo tehdy 25. února. Don Bosko řekl: "O svátku Neposkvrněného Početí, 8. prosince, bude osvobozena." Tak se i stalo. Dne 8. prosince uslyšela dívka ve svém pokojíku ránu, jako když blesk uhodí, a od té chvíle byla normální. Událost tuto dosvědčuje tehdejší ředitel salesiánského domu v Lucce Don Marenco, potomní arcibiskup, a apoštolský internuncius, jenž vše na vlastní oči viděl a slyšel.

V roce 1886 v září zavítal Don Bosko do Milána. Byl již vetchým starcem, polosleplý, na stranu nakřivený, a taktak se vlekl, jsa podpírán průvodcem. Zástupy se však k němu sbíhaly a padaly na kolena, prosíce o požehnání a křičíce: "Jde svatý, velký svatý, turinský svatý!" Salesiánský misionář Don Lasagna kázal místo Dona Boska v kostele Panny Marie delle Grazie. I Don Bosko šel na pobožnost do natlačeného chrámu. Cestou jej podpírali milánský arcibiskup Calabiana s jedné a slavný dějepisec Cesare Cantú s druhé strany. Po skončené pobožnosti tlačili se se všech stran lidé k Donu Boskovi, líbajíce mu ruce anebo aspoň šaty a žehnajíce se potom. V sále semináře sv. Karla přijímal pak Don Bosko návštěvy, jež neměly konce. Tam přivedla mu matka hluchou dcerušku. Don Bosko hluchou požehnal a vrátil jí hned sluch.

Podobné scény se opakovaly i v jiných městech italských.

Několikrát byl Don Bosko v Marseille. Když tam zavítal roku 1880 s Donem Caglierem, zdálo se, že se děje něco neslýchaného, legendárního. Kdekdo chtěl s Donem Boskem mluvit, anebo aspoň jej vidět. Zatvrzelí hříšníci, dámy ducha světáckého, hodnostáři církevní i světští, lidé chudobní, nemocní a nešťastní, všichni spěchali k Donu Boskovi jako k člověku mimořádnému, čekajíce od něho pomoc, radu, útěchu, anebo aspoň milé slovíčko.

Marseillský list Citoyen přinesl 21. února 1880 tuto noticku: "Asi měsíc zdržuje se v našem městě ctihodný zakladatel salesiánské kongregace. Přišel prohlédnout vykonané práce v oratoři sv. Lva a posvětit část již hotovou. Ač je velmi zaměstnán, nevyhnul se četným návštěvníkům ze všech společenských tříd, kteří, přivábeni pověstí o jeho ctnostech, den jak den od jeho příchodu podávají si kliku jeho prosté cely. Do ulice Beaujour, kde Don Bosko bydlí, koná se opravdová pouť. Abychom nastínili úžasný shon katolíků k Donu Boskovi, pravíme, že když jsme ve čtvrtek o dvou hodinách odpoledne šli Dona Boska do jeho bytu navštívit, pravila nám jistá paní, že již stojí v předsíni od rána od osmi hodin, čekajíc, až na ni přijde řada. V prostorném sále u sv. Lva se konala pak schůze za přítomnosti 700 lidí. Řídil ji sám biskup marseillský. Shromáždění naslouchalo jako přikované asi hodinu prostým a dojemným slovům, která promlouval Don Bosko podivuhodnou mluvou světců, již nemají jiného na mysli, než žhavou lásku k dušim a touhu po slávě Boží."

V roce 1883 vydal se Don Bosko na velkou okružní cestu Francií. Jel žebrat o milodary na dostavbu chrámu Božského Srdce v Římě. Vyjel 31. ledna z Turina do Nizzy. Tam jej potkala nehoda. Přecházeje Paillon po dřevěné lávce, neviděl slabýma očima dobře pod nohy, šlápl mimo lávku a spadl do říčky. Vytáhli jej promočeného do niti. Na štěstí nebylo do salesiánského ústavu příliš daleko. Nastala však jiná obtíž. Don Bosko neměl jiných šatů, než v kterých přijel. A v celém domě neměl žádný salesiánský řeholník dvou klerik, aby jednu mohl dáti obléci Donu Boskovi. Nezbylo tedy Donu Boskovi jiného, leč z promočených šatů se vysvléci a ulehnout do lůžka až šaty uschnou.

Z Nizzy odjel Don Bosko do Toulonu, Marseille, Avignonu a Lyonu. Všude byl vítán jako divotvůrce a světec. První životopisec sv. faráře arského Vianeye, abbé Monin, vida, jak zástupy se tlačí na Dona Boska, prosíce o modlitbu, o požehnání, o radu, žasl a pravil: "Tytéž scény jsem vídal okolo svatého faráře arského." — V Avignonu, 2. dubna, dostavilo se rozloučit s odjíždějícím Donem Boskem tolik lidu na nádraží, že se cestující nemohli protlačit ani do vlaku. "Done Bosko, podívejte se, jaké moře hlav," prohodil Boskův sekretář abbé Baruel. "Je čas, abychom zmizeli," odvětil žertovně Don Bosko.

V Lyoně putoval Don Bosko 8. dubna do památné svatyně Notre Dame de Fourvière. Rektor svatyně Mons. Guiol a Don Pothier mu asistovali při mši svaté. Množství lidu se tísnilo v kostele. Don Bosko k nim promluvil několik slov a udělil jim požehnání. Poněvadž mnoho lidu se do chrámu nemohlo už protlačit, musel jim Don Bosko dáti požehnání venku před obydlím rektorovým. Podobné scény se opakovaly v jiných svatyních lyonských, kde Don Bosko mluvil: v Ainay, u sv. Františka Saleského, v semináři a u Sester Božského Srdce.

K poctě Boskově bylo v Lyoně uspořádáno i několik slavnostních schůzí. Měl mluvit na nich o sociální otázce. Před sálem Guillotière, naplněným boháči, dělníky a nadšenou mládeží, promluvil Don Bosko památná slova: "Mládež je rozkoší Boží. Vyndejte jen peníze ze svých peněženek a pomáhejte vychovávat dělnictvo, jinak se dělníci stanou revolucionáři a přijdou vám zítra vaše peníze sebrat násilím." A přidal, jemně se usmívaje a slovo za slovem pomalu vyslovuje: "Spása společnosti je ve vaší kapse."

Kteréhosi rána jel Don Bosko sloužit mši svatou ke hrobu sv. mučedníka lyonského Pothina. Na zatáčce cesty, vedoucí na pahorek, kde svatyně stojí, obklíčilo povoz tolik lidu, že kočí nemohl dále. Prosili o požehnání. Don Bosko je vyslyšel a klidně jim požehnal. Vozka byl by rád ujížděl, ale koník se taktak množstvím lidu prodíral. Vozka se dopálil, že cesty tak pomalu ubývá, a ulevil si památnými slovy: "Raději bych vláčil d'ábla, než vozil svatého."

V sobotu 14. dubna byl Don Bosko pozván do sezení lyonské Zeměpisné společnosti. Prosili jej o přednášku o Patagonii, kde salesiáni již několik let pracovali. Na prostranném stole ležela mapa a lyonští učenci sledovali na mapě výklady Boskovy. Jeho přednáška byla skvostná. Vyprávěl o zvířeně a květeně patagonské, o geologických zvláštnostech země, o bohatství rudném, popisoval přesně hranice zemské, horstva, řeky, vyprávěl o mravech a způsobech tamějšího obyvatelstva. Brzo přestali profesorové sledovat výklady na mapě a hleděli jen na něho, naslouchajíce vroucím slovům o kraji, líčeném tak přesně, jako by odtamtud právě přijel.

"Důstojnosti, kde jste nabyl těchto tak podrobných znalostí?" tázali se překvapení pánové. Bosko jim neodpověděl, nebyli by mu snad ani věřili. Všechno viděl před tím podrobně ve snu, v němž, jak již bylo řečeno, zemřelý Ludvík Colle, provodil Dona Boska Potagonií. A sen se přesně shodoval se skutečností.

Zeměpisná společnost lyonská poctila Dona Boska zlatou medailí.

Dne 16. dubna odjel Don Bosko do Moulins a 19. přijel do Paříže. Ubytoval se v třídě dc Messin č. 34 u přátel Gombaudových. Vrátný v hotelu byl už tolik dní bez sebe nad spoustou pošty, která očekávaného hosta do hotelu předešla. Úžas vrátného teprve rostl, když po Boskově příchodu se zástupy lidu hrnuly Dona Boska navštívit.

Paříž byla již zvyklá na velkolepé události. Viděla projíždět knížata, krále, císaře, presidenty, diplomaty, ale dávno už neviděla světce. Nyní tam přijel turinský světec. Kam se jen Don Bosko hnul, všude se za ním hrnul lid, všude se o něm mluvilo, všechny noviny o něm psaly. L'Univers přinesl 4. května o Donu Boskovi tyto řádky: "Paříž je všecka vzrušena dojmem nad svým hostem, nepatrným turinským knězem, jenž však na první pohled nemá v sobě nic zvláštního. Jeho slabý hlas četné posluchačstvo ani nedoslechne. Jeho chůze je namáhavá a nejistá, jeho zrak je zeslabený. Proč se lidé za ním sbíhají? Proč chce kdekdo jediné vidět Dona Boska a sejít se s ním? Vše se táže kde je, co činí? Před čtrnácti dny sotva znal někdo jeho jméno. Vyslovovalo se sice tu a tam na přednáškách charitativních, vědělo se zhruba o jeho díle, četla se, a to nikoli bez pochybovačného úsměvu, i brožurka o Donu Boskovi, omezený počet zbožných duší věděl něco o Boskových ústavech, o jejich rozvoji a úspěších, ale jiní nevěděli nic. Velmi mnoho katolíků je náhle překvapeno, když slyší najednou všude mluvit o Donu Boskovi, jehož jméno po prvé slyšeli vyslovit.

(Pokračování příště)

CARTER, BREŽNĚV A TI OSTATNÍ

(Dokončení ze str. 1)

Jaký je skutečný sovětský názor na tuto politiku, ukazuje nejlépe tzv. **Brežněvův raport,** jenž Kissinger — zřejmě na důkaz vzájemného porozumění — přes tři roky přechovával v nejspodnějších šuplících Bílého domu. K jeho uveřejnění došlo po Carterově nástupu. Raport obsahuje Brežněvův projev na schůzce nejvyšších východoevropských státních a stranických představitelů v Praze v r. 1973. Brežněv zdůraznil m. j., že politika zmírňování napětí je jen strategickou kamufláží žádoucích přesunů poměru sil ve prospěch zemí Varšavské smlouvy. Zatímco vyvrcholily přípravy na helsinskou konferenci o bezpečnosti a spolupráci v Evropě, prohlásil tu Brežněv nepokrytě, že díky zmírňování napětí bude SSSR moci do r. 1985 dosáhnout většiny svých cílů v Evropě. "Při změně rozvržení sil natolik zkonsolidujeme svou pozici, že budeme sto prosadit svou vůli všude, kde to bude třeba", řekl dále Brežněv. "Finsko máme v kapse, v Norsku to ještě vázne, ale vše nasvědčuje dobrému řešení, stejně jako v Dánsku, jež přestalo být životaschopným článkem západního společenství." Spokojenost, již Brežněv vyslovil ještě než západní Evropě začaly hospodářské těžkosti, by dnes byla ještě větší, kdyby ji právě ted' nekalila Carterova **zahraničně politická linie,** jež se nespokojuje s mlčením a pasivním přihlížením vůči bezpráví.

Z hlediska skutečného zmírňování napětí je pochopitelné a logické, že Carter se nestaví hluchým k požadavkům o respektování lidských práv v komunistické Evropě. K hlasům proti nedemokratičnosti tzv. lidových demokracií se střídmě a věčně přidružuje i Amnesty International, jež se tentokráte věnuje politickým vězňům v ČSR a rafinovanému způsobu manipulace se zákonodárstvím, jež sice údajně zaručuje všechny myslitelné svobody, současně však obsahuje tolik kliček a lišácky formulovaných výhrad, že stačí trochu křivě otevřít ústa a už je člověk velezrádcem.

To si ale lidé na Západě stěží dokáží představit. Nechápou, že **americký president,** jehož výroky a činy tu bývají — jako je tomu třeba právě nyní — podrobovány kritické analýze, **je jediným státníkem světa, jemuž miliony lidí ve východní Evropě přikládají autoritu a vážnost.** Ten, kdo zblizka poznal principy komunistické politiky, by se neměl dát ovlivnit argumentem, že přílišná otevřenost, adresnost a důraznost Západu by mohla uškodit vzájemnému soužití společenských řádů a tím i obyvatelům východní Evropy. Bylo by nezdravé vytvářet si iluze bez jakéhokoliv opodstatnění. Proč ale nevěřit, že Carterově linii se podaří od Sovětů získat ústupky ve prospěch hrstky těch, kdo po nich volají, i všech těch milionů mlčenlivých, jež v ně zatím jen tiše doufají?

I. C.

VOICE OF THE NATION

THE BELGRADE CONFERENCE: Round I and Prospect for Round II

The preparatory phase of the Belgrade Conference, ended August 5, 1977, with the adoption of a decision sheet on the agenda, time-table and organizational framework for the main meeting to begin October 4. It produced the following significant results:

1. a commitment that Belgrade II will not adjourn without adopting a "concluding document" and setting "the date and place of the next similar meeting";

2. a commitment that review of implementation ("thorough exchange of views") will precede discussion of new proposals and will be conducted in a sequential and structured way; and

3. organization of the discussion into committees ("subsidiary working bodies") which will have nine weeks, five days a week, to review the past, consider new proposals and draft language for adoption by the full Conference. (If the working committees have not finished their drafting by December 16, the full Conference can set up special drafting groups — barred from discussing any issues except the wording of the concluding document — to complete that work.)

These agreements, reached after protracted and frequently tense negotiations, provide a satisfactory framework, in the judgement of Western negotiators, for a constructive substantive meeting. The first point also assures a continuation of the CSCE process beyond Belgrade.

Timetable

The first week of Round II will be an open plenary session devoted to formal, 30-minute statements by the heads of the 35 delegations. The second and third weeks will be in closed plenary, a forum for general debate, and for hearing contributions by the non-participating Mediterranean states (Israel and the Arab countries.) The plenary is to continue meeting throughout but with a reduced schedule — three meetings daily — while the separate working groups, beginning on Oct. 17, get into action on each of the three baskets. Similar groups on the Mediterranean question and the issue of further follow-up begin a week later, but meet only 2-3 times a week.

The deadline for closing down committee work is December 16. If no final document has been agreed on in plenary by December 22, the conference will adjourn until mid-January. The decisions adopted at Round I provide that the 1978 session is to end by mid-February, but that proviso can only be met if the final document is adopted and the date and place of the next review meeting are set by that date.

Compromises

Basically, the negotiators fuzzed the key conflict over setting a cut-off date for Belgrade. They agreed to stop no later than mid-February, but they also agreed not to adjourn until work on a concluding document was complete and agreement was reached on further follow-up. The success on further follow-up is particularly gratifying in that the Commission staff considered this a higher priority from the beginning than did others. Also, the separation between review of implementation and discussion of "escape forward" new proposals is fuzzier than the US originally sought, though still sharp enough to satisfy Western delegations that the conference's work will be "structured" and "sequential".

The Bargainers

In addition to the East-West blocs (NATO-EEC and Warsaw Pact), the Conference has spawned a third group of nine neutrals and non-aligned (NNA) countries. Also, a duo of active intermediaries, Spain and Romania, (which did not line up with the rest of the Warsaw Pact during Round I) worked hard to find the middle ground. The "independents" and NNA group played the valuable role of brokers between East and West, producing much of the language that was finally adopted.

The final language is — after last-minute alterations negotiated directly between Eastern and Western delegation — basically the original compromise worked out by the NNA group. It reflects considerable, but not unilateral concessions by the Soviets, who also tried — and failed — at the last minute to insert wording upholding their "political concept" of businesslike and constructive meeting. While the idea is generally accepted, the specific reference to it was not.

Summary

Round I did not produce the informal bilateral consultations on substantive matters — human rights, in particular — that some had hoped for. Soviet tactics were a traditional mix of truculence and amenability, but revealed, in the end, that the USSR still has too much invested in CSCE to bear the onus of scuttling it over procedural issues. Despite considerable internal strains, the Western caucus was able to hold together and obtain a satisfactory result.

Outlook

There is still no common agreement on Western tactics at Round II, particularly on the desired shape and content of the document to be produced nor on the manner in which to review compliance — whether in broad generalities or by the citation of specific cases. These subjects will be dealt with in new alliance consultations here and in Europe during September.

Nevertheless, there is evidence that Belgrade can be a workable forum for the application of pressure to improve implementation. There is a general consensus that the holding of the Conference will serve to keep CSCE issues at the center of world attention.

That consensus makes the exchange of views a priority and an achievement in itself, a precedent to be reinforced at subsequent meetings. By publicly identifying both the successes and the shortcomings of Final Act implementation, the signatories will be keeping the Helsinki dynamic alive and putting a foundation under it for future improvement.

Looking Ahead

by
Dr. George S. Benson
President
NATIONAL EDUCATION PROGRAM
Searcy, Arkansas

FUTURE OIL PROSPECTS

We have all heard President Carter's ringing call for energy conservation and his warning that we are running out of oil and natural gas. We congratulate him for putting the problem in terms everyone can understand. But if you try to simplify something you can't always tell the full story.

True, we are using up our petroleum reserves. Indeed, we have been doing this ever since the first oil well was drilled in Pennsylvania in 1859. Since then, U.S. wells have produced about 129.5 billion barrels of liquid petroleum, and about 520 trillion cubic feet of natural gas.

That's a lot of energy. Now here's what many people do not realize: we have at least that much left in the ground in the United States, if not more!

According to the American Petroleum Institute, a reasonable estimate of the amount of petroleum that can be recovered economically in the U.S., is 150 billion barrels of oil and 800 trillion cubic feet of natural gas.

The Institute says that if the petroleum industry is able to spend enough money and effort on exploration and development, current production levels of oil and gas can be maintained for at least 40 years. The Institute also points out it is very likely that by the year 2000 large amounts of energy will be coming from non-conventional sources, such as nuclear and solar, and therefore petroleum supplies will last even longer.

Meanwhile, what is needed is an all-out effort to find and develop new reserves of petroleum in this country. For one thing, we are becoming dangerously dependent on foreign countries for oil. You would think most people know this. Yet, the other day I was astonished to discover that a nation-wide poll shows about half the people in this country do not realize we now buy almost 50 percent of our petroleum from other countries.

Much of this oil comes from the Arab members of OPEC (Organization of Petroleum Exporting Countries), the same people who put you into the waiting lines outside your service station during the winter of 1973-74 when the Arabs declared an embargo against the U.S.

Although half the American people apparently do not realize we are importing so much oil, members of Congress and President Carter's aides do know it. Nevertheless, many of them — perhaps unwittingly — are working to further increase our dependence on members of the OPEC oil cartel. They are doing it by hobbling the U.S. petroleum industry with regulation piled on top of regulation, and price control piled on top of price control.

There is something else most people probably do not know — that the federal government has been setting the interstate price of domestic natural gas since 1954, and the price of domestic crude oil since 1971. The consequences have not been good. Shortly after the price controls were imposed on natural gas, drilling for oil and natural gas (they are frequently found in the same hole) began declining and eventually dropped by almost 50 percent. Only recently has this trend been reversed. Why? Because the prices for natural gas and crude oil were finally permitted to rise some, thus providing some incentives for high-risk drilling. Drilling activities probably would have increased even more, but for the restraints resulting from continued price controls.

You may depend upon your doctor's orders being carried out when we compound your prescription.
Our double-check system guarantees accuracy.
THE
REXALL
DRUG STORE
RIEDL'S
PRESCRIPTION
PHARMACY
3156 W. 26th, Chicago
(JUST EAST OF KEDZIE)
BIshop 7-7550
ABDOMINAL SUPPORTS
For aches and pains try our RRR Rheumatic Relief
ELASTIC STOCKINGS
We have in stock the well-known medicinal products of VAVRA'S PHARMACY
Jedokaz — Všehochut'

★
Our 94th Year
A FRIENDLY SAVINGS INSTITUTION
SERVING A GREAT COMMUNITY
Saving Is Convenient Here!
Every feature of our association is designed with safety, increased earnings and convenience for you in mind. For your convenience: a Save-by-Mail plan, easy-to-serve-you office facilities, fast service, free parking. Come in.
Member of Federal Home Loan Bank System
INSURED SAVINGS
UP TO $40,000.00
by Federal Savings and Loan Insurance Corporation
SATISFYING FRIENDLY SERVICE
SECOND FEDERAL SAVINGS
Corner 26th and Pulaski
CHICAGO, ILLINOIS 60623
277-8500

IS TAIWAN ABOUT TO BE CAST ADRIFT?

PATRICK BUCHANAN

WASHINGTON — America's abandonment of 16 million people on Taiwan — signaled in the Nixon-Kissinger Shanghai Communique — is officially underway. The greasing of the skids under our Asian ally has been undertaken, as anticipated, by the appeasement wing of the Democratic Party, led by Sen. Edward M. Kennedy (D., Mass.).

The Kennedy plan, upon its face, sounds inviting and reassuring. We will accede to Peking's demand that we cut diplomatic and military ties to Nationalist China, and shift our embassy to Peking. In return, Peking will provide us with tacit — not public — assurances that it will not use force to absorb the 16 million people who abhor the anthill civilization created upon the mainland of China.

For every diplomatic decision, it is said, there are two reasons — a real one and a good one. The "good reason" for abandoning Taiwan is old and familiar. It is that our ally has ceased to be morally worthy of our support. The "regime" in Taipei will soon be under attack as antiquated, unrepresentative of the Chinese people, and repressive and corrupt. Such were the arguments employed against our allies in Nationalist China in the 40's, in Cambodia and Viet Nam in the '70s, and against South Korea today.

THE ARGUMENT is a persuasive one, which goes back at least to Munich in 1938. Recall how angry and bitter was the British government toward the Prague regime of Herr Benes, whose obstinacy was standing in the way of improved relations with Hitler's Germany? In anguish, Neville Chamberlain cried out in Parliament:

"...how horrible ...how fantastic, how incredible it is that we should be trying on gas masks here because of a quarrel in a far away country between people of whom we know nothing."

So, now, it will be argued that we must today allow an irrelevant treaty with some bull-headed old men on an insignificant island to stand between the United States and diplomatic relations with the most populous nation on earth.

And, so, the Great Betrayal will be justified. And the betrayers will sleep easier at night when the deed is done, just as they were able to rest easy when millions paid in life and liberty for their betrayal of the "corrupt regimes" of Southeast Asia.

But more than a handful of men, or a single regime are involved. There are 16 million human beings who have cast their lot before history with the United States. Following our economic example and political leadership, they have created on their island the most prosperous, peaceful, dynamic and hopeful society in the underdeveloped world. Freedoms exist on that besieged island unheard of upon the mainland.

If America severs diplomatic and security ties to Taiwan, there can be no mistaking the consequences. Taiwan will become as isolated, demoralized and abandoned as was Czechoslovakia at Munich in 1938. In time, like a ripe fruit, it would fall into the hands of Peking.

Taiwan is the Sudetenland of the Cold War. And the "real reason" Washington is anxious to abandon it is that we wish to appease the dictators in Peking just as Chamberlain and Daladier wished to appease the dictators in Berlin and Rome. There is in Washington a willingness to pay — with other peoples' land and lives and liberty — a price of appeasement which will hopefully meet with Peking's approval.

THE CONSEQUENCES of this deed, however, will be otherwise. Every Asian, friend and foe alike, will know America as the least faithful of friends. Even China, which saw our humiliating retreat from Southeast Asia, will hardly accord this country greater respect when we have abandoned yet another ally to curry favor. Their estimation of America as an unreliable, unfaithful, retreating world power will be confirmed, and justified.

As for President Carter's "human rights" campaign and his emphasis on "morality" in foreign policy, they will never survive the selling out of 16 million people — whatever the timetable — to Asian Communism. Indeed, what will history say of a man who writes letter of support to harassed Soviet dissidents, while secretly collaborating in the betrayal of millions to mainland China!

And the question has never been answered by that great strategist of "global balance", Henry Kissinger. What, in the name of the Republic, can Peking give the United States that we do not already have other than the right for Leonard Woodcock to prance around Peking calling himself Mr. Ambassador?

(NY Times Special Features — Chicago Tribune)

Elderly and indigent to be reimbursed for heating costs

Commissioner Cecil A. Partee, of the Department of Human Services (DHS), today announced that, through a new federal program, the city will reimburse families and individuals, if they qualify under the program's guidelines, up to $250 for heating costs they incurred during last winter's severe weather.

Those who gualify, Partee said, will either be reimbursed for heating bills they have paid, or for bills from last winter that still remain unpaid. A person may receive up to $250 for any heating bills he or she has paid since last October. If money still is owed for heating, the financial assistance will be applied toward the unpaid bill, and any money left over, up to the $250 limit, will be credited against future fuel bills. If an individual or family owes a utility company more than $250, the company will receive that amount as a partial payment, provided the company agrees to accept installment payments from the customer for the balance.

Partee said, that, "Although the program is for lower income people generally, we are particularly concerned with the elderly, who suffer the most from the cold and whose incomes usually remain fixed. Elderly people will receive top priority for financial assistance in meeting their heating costs, followed by working poor persons."

A VISITOR LEARNS THE CZECHS HAVE A LOT — BUT NOT FREEDOM

CORNELIA WEISS:

(Dr. Cornelia Weiss, a resident of Orpington, England, is an internationally prominent member of the Women's International League for Peace and Freedom — founded by Jane Addams. — She is a former resident of Prague. Here she recounts observations made during a visit in Prague, where her late husband was a university professor. Here she recounts observations made during a visit to Prague this summer.)

On three long, hot days early this summer, I had the chance to meet and talk with a variety of people in Czechoslovakia. This gave me a general picture: a long stay might have made the impact more complex. Living in a country is, of course, quite a different matter from visiting it.

First, I shall discuss the positive side, qualities I was able to witness myself. There is great friendliness; everyone tries to be helpful. There has been great material progress, much construction, planning on a large scale — some of it definitely well considered.

The whole society seemed to me more egalitarian than I have found any place else to be, except perhaps New Zealand (but there the living standard, conditions, and problems are so different they are hardly comparable). A large percentage of the population enjoys material benefits that used to be far beyond its reach. Everybody has food, shelter, and a job. Food is good as well as plentiful, though some did complain about queues and about the best cuts of meat going to the Russians, the top people, and the grand hotels. Czechs always did enjoy eating much and well.

The prices of food and other essentials have not gone up. Public transportation is cheap and seems fairly satisfactory.

The national heritage of art treasures is being well preserved and beautifully displayed on view to the public free or at nominal fees.

On the whole, the planned economy seems to work better than some have expected. I was told that productivity and general living standards are rising steadily, that workers' morale is quite good, that the amount of slacking and underemployment is about the same as in most capitalist countries. A couple of shortcomings: Juveniles are served liquor without questions about their age, and premiums are paid according to quantity, not quality, of goods produced and sold, so electricians use more cable than is necessary.

Now for the negative side, most importantly a lack of certain rights and freedoms.

All who criticize any aspect of the regime are removed from jobs in which they might influence others. They have to accept hard manual work, badly paid — for example, as stokers or porters in warehouses. Their children are barred from universities and often even secondary schools. Many of the dismissed are former members of the Communist Party.

Religious freedom is restricted. There is a theological faculty, but it is not easy to be admitted. Theological students are sometimes called for military service before they finish their studies; some are refused work permits. They have no say as to where they are sent and graduates are lucky to be employed at all. In spite of a shortage of nurses, no nun or a daughter of a Protestant clergyman is admitted to nurse's training, they may work only in mental hospitals. There is no recognition of conscientious objection to military service, those who refuse go to prison for as much as five years.

On Jan. 1, 1977, 257 Czechoslovak citizens launched a manifesto that maintains that in Czechoslovakia democratic rights exist only on paper, even though the country has ratified the United Nations conventions on human rights and the Helsinki agreements. All were given the chance to renounce the manifesto. If they refused, their passports were confiscated, and they lost their jobs. Many of those I talked with agree with the manifesto, but most cannot afford to lose their jobs.

The mood of persons I was able to meet ranged from dispair to confidence, not according to age. Many agreed that since my last visit, in 1971, the situation got better economically and worse politically. An individual who in 1971 had confidence in the head of the state is now terribly disappointed. "Husak, corrupted by power, has become a vain dictator", he said. "We are trapped in a cage. Husak depends on the Russians to keep him in power; the Kremlin is unthinkable."

Since a dangerous attempt at deviation could be made only by Communists or Socialists, it is they, not old-style democrats or capitalists, who are being watched and harassed.

"Plentiful food at stable prices acts as a palliative to keep the masses satisfied," one person said. "They are not told about poverty and misery elsewhere in the world. This overfeeding hardens hearts as well as arteries." But even so people do not want to hear the same propaganda daily, and gladly flock to inexpensive and excellent musical concerts.

One final, possibly characteristic note. A woman I met was most interested in the British royal family, and in whether, when, and whom Prince Charles would marry. She knew more about the possible choices than I did. She seemed to wonder what was the use of a visitor from England who could not discuss this important question.

Noworul Memorial Chapels
2658 S. Central Park Ave. Telefon: 762-2238
Chicago, Illinois 60623

CZECH MASS EVERY SUNDAY at St. Procopius in Chicago, at 10:30 A.M.

FOR RENT —
4 Rooms Unfurnished, 1st Floor. Prefer young couple. Call 762-2510.